Doğan Kardeş

Sayı : 18
27 Şubat 1967
Pazartesi
Fiatı : 50 Kuruş

DENİZ EJDERİ

2

İNGİLTERE KRALLIK TACININ MÜCEVHERLERİNİ 2066 DÜNYA SERGİSİ İÇİN AVUSTRALYA'YA GÖTÜREN MAVİ YARASA UÇAĞI BÜYÜK OKYANUSTA DENİZE DÜŞMÜŞ TAYFAYI DENİZ EJDERİ KURTARMIŞTI...

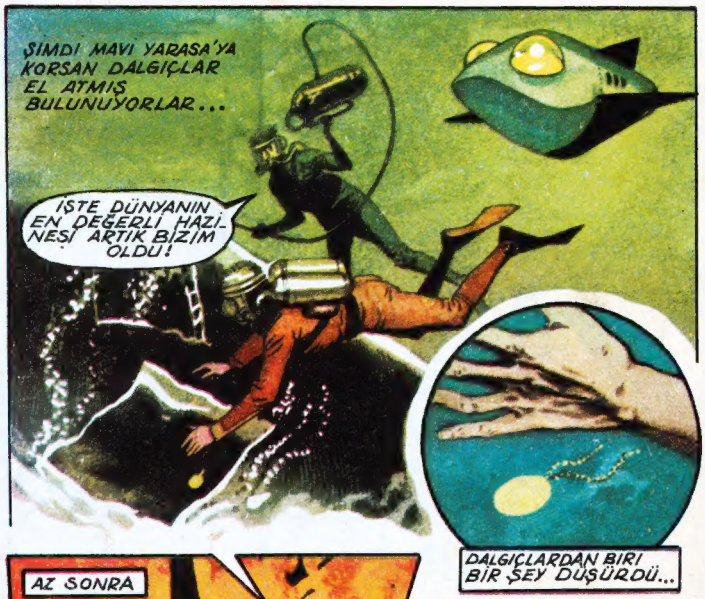

(Devamı son sayfada)

İNCİK ile BONCUK

Yazanlar: Hafize ve Hüseyin Diriöz
Çizen : Hafize Diriöz

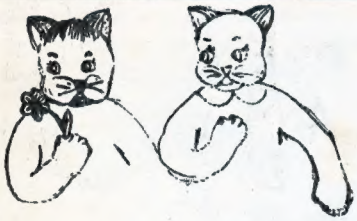

İNCİK, BONCUK İKİ KARDEŞ; KEDİ DEĞİL, SANKİ ATEŞ.

ANNELERİ SARMAN, EVLERİ KARMAN ÇORMAN

BİZİM AHÇI ÇOK ŞİŞMAN...

EVİN HİZMETÇİSİ AYŞE, HERZAMAN ELİ İŞTE.

YİNE BİR SABAH ERKEN UYANDI İKİ KARDEŞ BİRDEN.

SÜT İÇTİLER DOYA DOYA BAŞLADILAR OYNAMAYA

BONCUK AŞÇIYI OYALADI "ŞİŞKO PATATA" DİYE ONU ALAYA ALDI.

BU FIRSATI BEKLİYEN İNCİK MUTFAĞA DALDI.

İKİ BALIK KAÇIRIP BONCUK İLE PAYLAŞTI. AŞÇI BU İŞE ŞAŞTI...

BİR DAHA BU EVE GİREMEZSİNİZ DİYE DAYATTI...

BİZİMKİLER DÜŞÜNDÜLER: GEÇİM GEREK

BU GERÇEĞİ BİLEREK ÇALIŞMAYA BAŞLADILAR, EPEY PARA KAZANDILAR. PARAYI SAVURMADILAR, HEMEN BANKAYA KOYDULAR BÖYLECE RAHATLADILAR.

HATTÂ HAFİZE'YLE HÜSEYİN GİBİ ARMAĞAN KİTAPLAR DA ALDILAR...

YAPI ve KREDİ BANKASI

1967 de tasarruf mevduatı sahiplerine

7.5 MİLYON LİRA

tutarında ikramiyeler dağıtıyor

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ
27 Şubat 1967
Fiatı: 50 Kuruş
Yıl: 21 Cilt: 1
Sayı: 580-18

Sahibi:
KÂZIM TAŞKENT

Bu sayıda mes'ul Yazı İşleri Müdürü:
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul ✶ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İst. ✶ Yazı İşleri ve Abone Telefon: 27 34 54 - 55 - 56 ✶ Muhasebe Tel.: 22 00 24

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: 25 TL. ✶ Altı aylık: 12,5 TL. ✶ Yurt dışı yıllık: 38 TL. ✶ Yurt dışı altı aylık: 19 TL. ✶ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ✶ Yapı ve Kredi Bankası'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ
(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	1500 TL.
3/4 sayfa	1100 TL.
1/2 sayfa	900 TL.
1/3 sayfa	600 TL.
1/4 sayfa	500 TL.

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

BASILDIĞI YER

Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul

Doğan Kardeş Dergisi ve kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

beş kıtadan

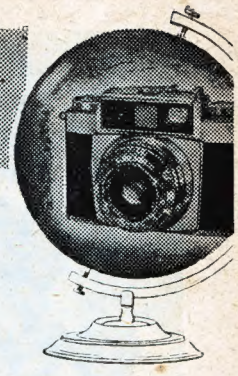

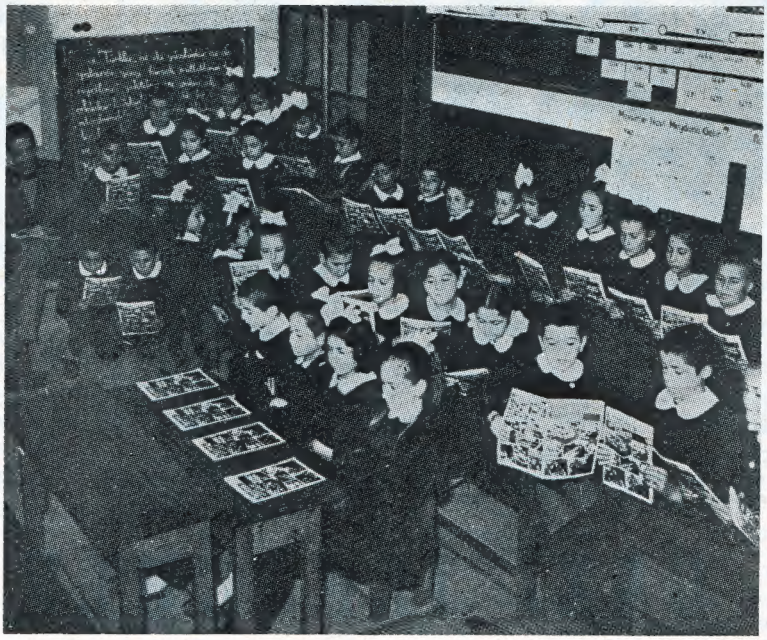

İŞTE BENİM KARDEŞLERİM

Yandaki resimde, her hafta Doğan Kardeşi kapışan 70.000 kardeşimizden yalnızca 33'ünü, Ödemiş İstiklâl İlkokulu 5/C öğrencilerini, öğretmenleri Mustafa Güldüren ile bir arada görüyorsunuz.

Bu güzel sahneye ekleyecek ne söz olabilir ki?..

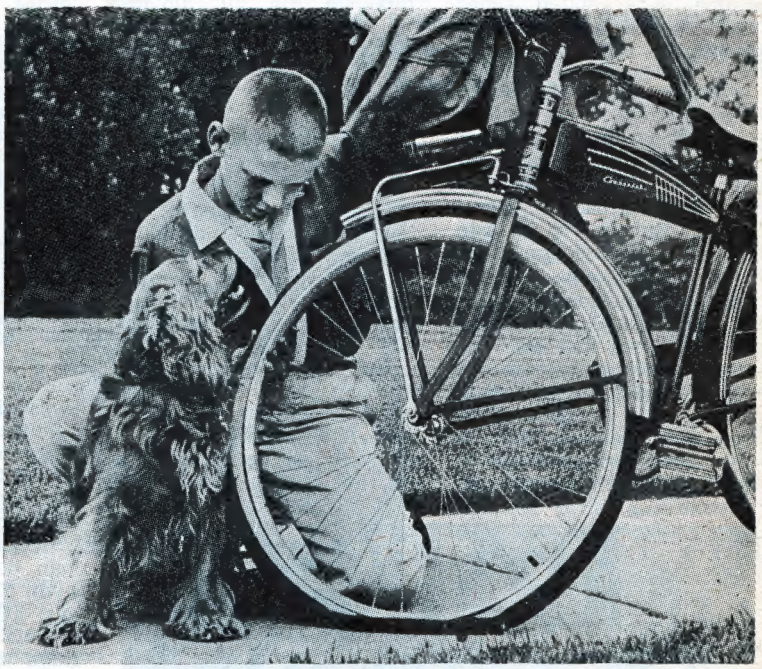

İNSANIN EN YAKIN DOSTU

Bir tatil günü Amerika'lı John torbasına yiyeceklerini doldurmuş, köpeği Bessy'yi de yanına almış, bisikletiyle pikniğe gidiyordu. Ama aksilik bu ya, yarı yolda lâstiği indi. Bisikletinden aşağı atlayıp lâstiği kontrol ederken Bessy yanına yaklaşıp «Üzülme, tamir eder, yola koyuluruz» der gibi yüzüne bakınca John'un neşesi tekrar yerine geldi. İnsanın sadık bir dostu olması ne iyiydi...

PARA BİRİKTİRME FONU

Doğan Kardeş'in kardeşleri arasında düzenlediği **PARA BİRİKTİRME FONU MÜSABAKASI** devam etmektedir. Bu sayımızın son sayfasında **5.** tertibin **TURUNCU** renkli **2.** kuponunu yayımlıyoruz. Doğan Kardeş, ikinci üç aylık süre içinde her ay 10 kardeşine **YAPI ve KREDİ BANKASI**'nda 500'er liralık birer hesap açacaktır. Bu müsabakayı kazanan 10 kardeşimiz alacakları **İKRAMİYELİ AİLE CÜZDANLARI** ile **YAPI ve KREDİ BANKASI**'nın bütün ikramiye çekilişlerine katılabileceklerdir.

PARA BİRİKTİRME FONU MÜSABAKASI'na katılabilmek için Doğan Kardeş'in son sayfasında yayımlanan kuponların aynı renkte olan 1, 2, 3 ve 4 numaralısını bir arada ve zarf içerisinde şu adrese göndermek kâfidir:

«DOĞAN KARDEŞ, Para Biriktirme Fonu Müsabakası, Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İSTANBUL»

«UZAY MÜHENDİSİ OLACAĞIM» — Oruç Gazi İlkokulu'nun 5/C öğrencileri gerçekten de pek yaman şeylerdi. İçlerinde, değme mühendislerin parmağını ağzında bırakacak kadar uzay bilgisine sahip olanlar vardı. İşte onlardan biri: Tokel (ayakta). Kendisi bu sıralarda uzayda ilgili bir konferans hazırlıyor...

GECE ve YILDIZLAR

İşte artık gece oldu.
Gökte yıldızlar, küme küme,
Herkes evlerine doldu
Geceyle birlikte...
Bakınız, Büyük Ay'ı
Yanında da Küçük Ay'ı!
Seyretmek ne kadar tatlı
Geceleyin havayı...
Bakınız, Büyük Ay'ı
Yanında da Küçük Ay'ı!

ÖZCAN ÇÖL
(Oruç Gazi İlkokulu 5/C sınıfı öğrencilerinden)

ORUÇ GAZİ İLKOKULU

Öğrenci kardeşlerimiz arasında değme mühendislerin parmağını ağzında bıraktıracak kadar uzay bilgisine sahip olanlar var...

Bu hafta yolumuzun düştüğü okul, İstanbul'un tam göbeğinde. Hani şu Aksaray'da Saraçhanebaşı'na çıkan Atatürk Bulvarı var ya, işte o bulvarın sol kıyıcığında, arka arkaya iki yapı.

Acaba, adını nereden almış bu okul? Evet, Oruç Gazi'den almış ya, ama kim bu Oruç Gazi?.. Akdenizi titreten büyük Türk denizcisi mi dediniz? Hayır, o dediğiniz Oruç Reis. Oruç Gazi ise Fatih'in ünlü silâh arkadaşlarından birinin adı. Okulumuzun güney kesimindeki sokak da aynı adı taşıyor...

Yukarıda, okulumuzun arka arkaya iki yapıdan meydana geldiğini söylemiştik. Bu iki yapıdan Atatürk Bulvarı üzerinde bulunanı, bundan henüz dört yıl önce kurulmuş. Bodrumuyla birlikte beş katlı. I'inci, 4'üncü ve 5'inci sınıfta okuyan kardeşlerimiz bu kısımda ders görüyor. Bir tanesi misafir sınıf olmak üzere 16 dersanesi var. Misafir sınıfta ders görenler, Özel Sağır ve Dilsizler Okulu'nun öğrencileri. Onları size, gelecek röportajımızda ayrı olarak tanıtacağız.

Arkadaki Oruç Gazi Sokağı'na bakan iki katlı yapı ise daha eski; 1953'de öğretime açılmış. Bu kısımda da, 2'nci ve 3'üncü sınıf öğrencisi kardeşlerimiz okuyor...

Kolayca anlayacağınız gibi, epey kalabalık bir okul. Evet, tam 1300 öğrencisi var. Bu gerçekten dev okulun bütün sınıflarını tek tek dolaştık. Hepsinde birbirinden zeki, kabiliyetli, çalışkan ve sevimli kardeşlere rastladık. Size bu sınıflardan örnek olabilecek bir tanesini gezdirmek istiyoruz.

5/C sınıfı'na girdiğimiz zaman dersin henüz başlangıcıydı. Tahtaya haritalar asılmış, atlaslar sıraların üzerine yayılmıştı. Belli ki bir coğrafya dersindeydik. Nitekim, bizi içten bir ilgiyle selâmlayan Zehra Aydanıç öğretmenimiz, ünitenin adını söyledi: «Çin!» Biz de dersin normal akışını aksatmayalım, dilerseniz... Bakalım, kardeşlerimiz, bu yüzyıllardır insanlığın ilgisini çeken, 4000 yıllık, esrarlı, uçsuz bucaksız ülkeyi nasıl tanıtacaklar bize...

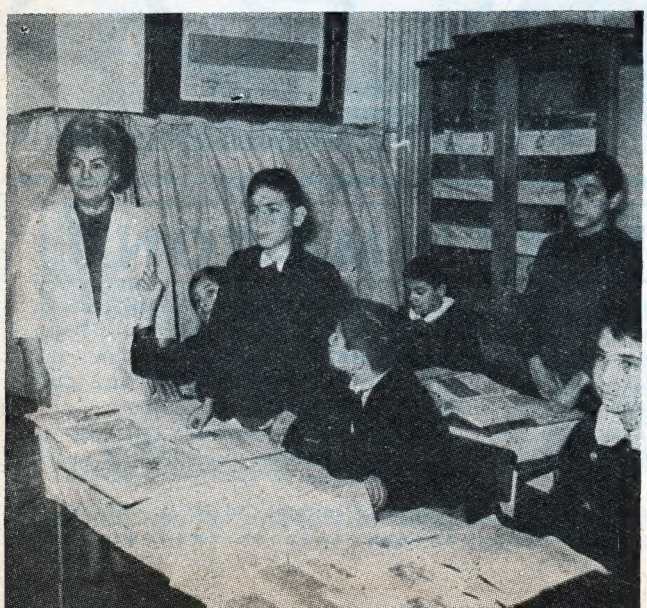

★

COĞRAFYA DERSİNDE — Oruçgazi İlkokulu'nun 5/C sınıfı öğrencileriyle birlikte bir coğrafya dersindeyiz. Kardeşlerimiz bize Çin'den, yüzyıllardır insanların ilgisini çeken bu esrarlı ve uçsuz bucaksız ülkeden söz ediyorlar. İşte onlardan biri: Önde, ayakta duran Kemal Bilgili kardeş. Onun yanında, solda, öğretmenleri Zehra Aydanıç görülüyor...

Bir sözcük daha... Bu dersin ilgi çekici bir yanı da şu olacak: Kardeşlerimiz, öğretmenlerinin ya da bizim sorduklarımızı cevaplandırmak yerine, konuyu doğrudan doğruya kendi aralarında tartışarak işleyecekler...

Şimdi bütün kardeşlerimizin önlerinde ders raporları... Konuşma başlıyor...

Soru (Oya Akel):
— «Çin nerededir?»
Cevap (Ömer Sile):
— «Çin Asya'nın doğusunda pek büyük bir ülkedir. Toprak bakımından dünyada ikinci, nüfus bakımından birinci gelir.»
Soru (Ayhan Peksoy)
— «Çin kaç bölümdür?»
Cevap (Kemal Bilgili):
— «Asıl Çin ve Dış Çin. Dış Çin, Mançurya, Tibet, İç Moğolistan ve Formoza adasını içine alır.
Soru (Nurseli Kefeli):
— «Asıl Çin kaça ayrılır?»
Cevap (Ülfet Silâhtaroğlu):
— «Asıl Çin de ikiye ayrılır: Kuzey Çin, Güney Çin. Kuzey Çin'de Sarırmağın suladığı ovalar geniş bir yer kaplar. Güney Çin daha dağlıktır. Bu bölümde de Gökırmağın suladığı ovalara raslanır.
Soru (Uğur Aksoy):
— «Çin'in iklimi nasıldır?»

BU KÖŞE KIZLAR KÖŞESİ — Sakın bu sözümüze bakarak okulumuzun 5/C sınıfında kızlar için ayrı bir köşe olduğunu sanmayın. Resimde öyle gelmiş. Ülfet Silâhtaroğlu (ayaktaki kardeşimiz) Doğan Kardeş'in sorduklarına cevap veriyor...

Cevap (Meral Özsüt):

— «Kuzey Çin'de sert bir kara iklimi görülür. Kışlar çok soğuk geçer, ırmaklar donar. Güney Çin'de ise sıcak ve bol yağışlı bir iklim vardır. Yazın denizlerden gelen mevsim rüzgârları buralara çok yağış getirir.

Soru (Salim Çalışkan):

— «Çin'in nüfus durumu nedir?

Cevap (Teoman Aksoy):

— «Çin yeryüzünün en kalabalık ülkesidir. Kendisine bağlı ülkelerle birlikte nüfusu 700 milyona yakındır. Kilometre kare başına 800 kişi düşer.

Soru (Osman Nuri Yavuz):

— «Çin'in yönetimi nasıldır?»

Cevap (Hüseyin Ozan):

— «Bugün iki Çin Cumhuriyeti vardır: a) Komünist Çin Cumhuriyeti. Başkenti Pekin'dir. b) Milliyetçi Çin Cumhuriyeti. Başkenti Tai-Pe'dir. Milliyetçi Çin Formoza adasındadır. Kuzey Çin ise geri kalan topraklar üzerine yayılmıştır, yani Asıl Çin, Mançurya, İç Moğolistan, Doğu Türkeli ve Tibet'i içine alır.

Soru (Hakan Özsevim):

— «Çin'in başlıca şehirleri hangileridir?»

Cevap (Özcan Çöl):

— «Güneydeki Şanghay limanı, 7 milyon nüfusuyle Çin'in en kalabalık ve dünyanın beşinci büyük şehridir. Bunun peşinden 6 milyon nüfusuyle başkent Pekin gelir. Eski başkentlerden Nan-King de işlek bir limandır. Yine, Yang-Çe Nehri üzerinde bulunan Vuşang, 2,5 milyon nüfuslu ve yeryüzünün en büyük iç limanlarından biridir. Bu isimlere, yüzer evleriyle ün salmış, dünyanın en güzel şehirlerinden Kanton'u ve 4 milyon nüfuslu Tien-Çin şehirlerini ekleyebiliriz.

Soru (Nuriye Şar):

—«Çin'in zenginlik kaynakları nelerdir?»

Cevap (Mehmet Öç):

— «Çin zengin bir tarım ülkesidir. Çin'de toprak, nüfusa göre az olduğundan, Çin köylüsü her karış topraktan yararlanmaya çalışır. Kuzey Çin'de en çok buğday, Güney Çin'de de pirinç ve çay yetiştirilir. Pirinç ve çay üretiminde Çin, dünyada birinci gelir. Bunun dışında pamuk, şeker kamışı ve sebze tarımı yapılır.»

Soru (Süleyman Balık):

— «Çin'de hayvancılık ileri midir?»

Cevap (Muallâ Özlü):

— «Çin'lilerin dini Budizm'dir. Bu din birtakım hayvanların kesimini yasaklamıştır. Böyle olduğu halde Çin'de pek çok hayvan yetiştirilir. En çok da domuz beslenir. Çin, ipekböcekçiliği bakımından da dünyada ikinci gelir.

Soru (Halil Tokel):

— «Çin'in endüstrisi ve ticarî durumu nasıldır?»

Cevap (Teoman Akça):

— «Çin'de endüstri özellikle son zamanlarda çok gelişmiştir. Pamuklu kumaş, uçak, lokomotif, silâh ve her türlü makina fabrikaları pek boldur. Bunda, Çinin maden kömürü bakımından çok zengin olmasının da büyük payı vardır. Çin, yabancı ülkelere çay, pamuk, yağlı tohum, kömür ve maden satar. Dışardan da petrol, makine ve çeşitli yiyecek maddeleri satın alır.»

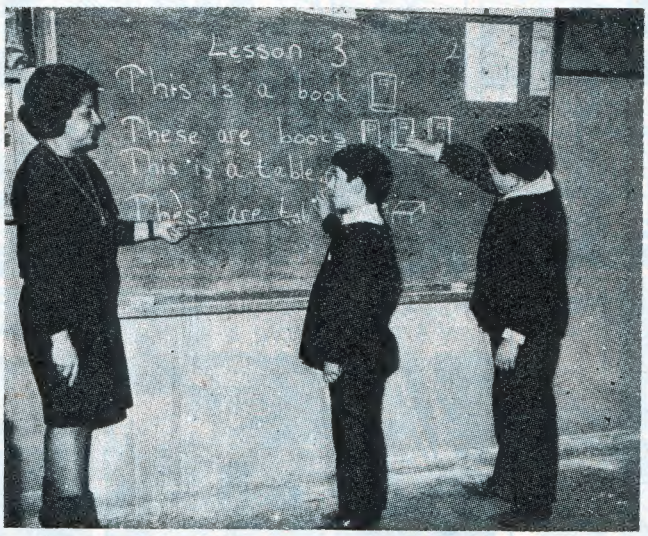

İNGİLİZCE KURSU — Okulumuzda bir de İngilizce kursu düzenlenmiş. Bu lisanı öğrenmek isteyen kardeşlerimiz kursa yazılıp dersleri takip ediyorlar. Fotoğraf bu kurstaki bir çalışmayı göstermektedir.

Dersimiz burada bitmişti. Ama, zilin çalmasına birkaç dakika vardı. Serbest konuşmaya ayırdığımız bu süre içinde, Halil Tokel ve Teoman Akça adlı kardeşler, uzay üzerine, bir mühendisi kıskandıracak kadar geniş bilgi verdiler, ilginç düşünceler öne sürdüler. Eğer o sırada kapı vurulup da içeriye bir öğrenci girerek bana şu kâğıdı uzatmamış olsaydı, bu konuşma sürüp gidecekti. O kâğıtta şunlar yazılıydı:

«Doğan Kardeş,

Biz sağır ve dilsiz kardeşlerinin sınıfına hâlâ gelmiyecek misin?»

TABİAT ANA

Dağlar, taşlar, topraklar,
Ağaçlar, dallar, yapraklar
Hepsi tabiat ananındır;
İster verir, ister alır...
Okumuştum dersimde
İkiye ayrılırmış:
Biri canlı varlıkmış,
Biri cansız varlıkmış...

AYŞE TELİRMAK
(Oruç Gazi İlkokulu 5/C sınıfı öğrencilerinden)

MELEKLER

Neredesiniz, neredesiniz,
Gök melekleri?..
Biliyorum, üstümüzdesiniz
Ama, görünmezsiniz ki...
Hep işte misiniz?..

CEYDA DÖNMEZER
(Oruç Gazi İlkokulu 3/A sınıfı öğrencilerinden)

KAYBOLAN KUŞLAR

Kanat açarak
Kanat çırparak
Göklere uçtunuz
Gözlerden kayboldunuz
Güzel kuşlar -
Nereye kaçtınız?

ORMANLAR HÂKİMİ

Tarzan

9

TARZAN GATANA MAĞARASINDA HAYALET OLDUĞUNU DUYAR. YERLİLER BU HAYALETTEN KORKMAKTADIR. TARZAN MAYMUNU ÇİTA İLE BU MAĞARAYA GİDER.

İÇERDE BİR DEFİNEYİ KAÇIRMAYA ÇALIŞAN HAYDUTLAR VARDIR...

NOBETÇİ HAYDUT TAŞA ATEŞ EDERKEN TARZAN HIZLA YER DEĞİŞTİRİR...

ATEŞ ETME, APTAL!

BURAYA ADAM ÖLDÜRMEYE GELMEDİK!

Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved
©1966 by United Feature Syndicate, Inc.

TARZAN YARI VAHŞİDİR. HAYALETİ ONA DA GÖSTERİN, KORKUP KAÇAR.

11-28 8533

EĞER YANILMIYORSAM, ŞİMDİ BENİ DE KORKUTMAYA ÇALIŞACAKLAR...

OOOEEE

TAMAM... BAŞLADI...

EVET... DÜŞÜNDÜĞÜM GİBİ.

11-29 8534

IŞIK ŞURADAN GELİYOR.

KORKMA ÇİTA, O HAYALET BİR ŞEY YAPMAZ...

O PROJEKSİYONLA GÖSTERİLEN BİR RESİMDİR, O KADAR

İŞTE, O KORKUNÇ SES DE O MEGAFONDAN ÇIKIYOR...

11-30 8535

PROJEKSİYONUN CAMINDAKİ UFACIK RESİM MAĞARANIN DUVARINDA KOCAMAN BİR DEV OLDU.

ZAVALLI YERLİLERİ NASIL KORKUTTUKLARI ŞİMDİ ANLAŞILIYOR.

GEL ÇİTA, BİZ DE ONLARA BİR OYUN OYNIYALIM!..

12-1 8536

KESİN GÜRÜLTUYÜ TARZAN'I KAÇIRDIK GALİBA
JOHN CELARDO
ŞİMDİ, SANA NE DERSEM ONU YAP ÇİTA!
BAKIN!
EYVAH! BİR DEV MAYMUN!
12-2 B537
HAYIR BU UFACIK BİR ŞEMPANZE NİN HAYALİ
HERHALDE TARZAN'IN MAYMUNU DUR. YAKALAYIN..
DUR!... KIPIRDAMA!..
12-3 B538
Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved © 1968 by United Feature Syndicate, Inc.
BU BENİM SILAHIMDIR!
BU KAMÇIYI BOŞUNA TAŞIMIYORUM!
YAKALADIK BAYAN MARLA...
DEMEK MEŞHUR TARZAN SENSİN. SANA BİR DERS LÂZIM!
12-5 B539
by EDGAR RICE BURROUGHS
KAÇ ÇİTA! DURMA BURDA!..
VURUN ŞU KÜÇÜK ŞEMPANZEYİ!..
VING! VING!
12-6 B540
NEYSE. ONDAN BİZE BİR ZARAR GELEMEZ...
VING!
TARZAN'I HAPSEDİN İÇERİYE BİZ İŞİMİZE BAKALIM...
Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved © 1967 by United Feature Syndicate, Inc.
SENİ BURAYA KAPATTIĞIMIZ ZAMAN, TARZAN HİKAYESİ BİTECEK!..
ARKAS' VAR.
12-7 B541

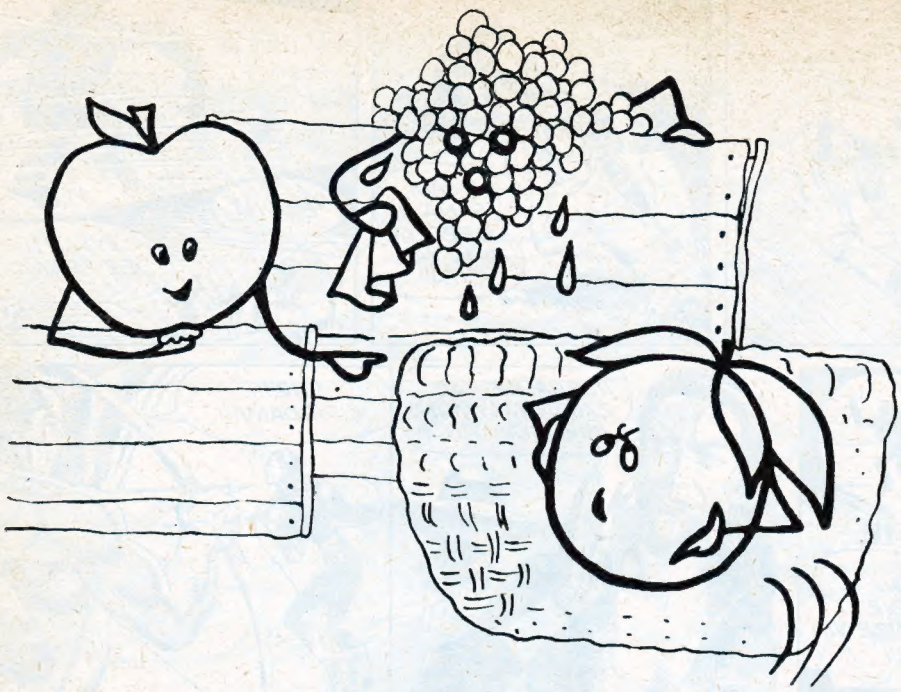

Üzüm gözyaşlarını silerek merakla «Ne imiş bu dernek?» diye sordu...

Ağlayan Üzümler

Yazan :
NADİDE ARCAN
Ataköy İlkokulu Başöğretmeni

Soğuk bir gündü; akşamdı... Herkes biran önce sıcak evine dönmek için koşuyordu. Müşteriler çekilince, caddedeki manav da ellerini uğuşturarak çırağına seslendi:

—«Artık ben de gidiyorum. Sen de sobanı ateşle, karnını doyur da yat...»

Çırak, dükkândaki küçük bir odada yatardı. Annesi, babası köyde idi. Çalışarak onlara yardım ediyordu.

O gece küçük sobasını yaktı, karnını doyurdu. Yatağının üzerine uzandı. Onun biricik arkadaşı kitaptı. Hemen okumaya başladı. Bu sessizlik içinde öyle bir dalmıştı ki kitaba... Bir ara, birtakım sesler duyar gibi oldu. Merakla irkildi. Tahta perdelerin arasında dükkânın içini seyre koyuldu. Ne görse beğenirsiniz!.. Sepetteki portakallardan biri yerinde zıp zıp zıplıyarak bir şeyler söyleniyordu. Kulaklarına inanamadı; göz kulak kesilerek dinlemeye başladı. Portakal, tepesinin üstünde asılı duran kocaman bir üzüm salkımı ile çekişip duruyordu. Kendine yakışmıyan bir dille:

— «Bana baksana, Üzüm Hazretleri,» diyordu, «sanki bütün yemişlerin kralı senmişsin gibi öyle bir kurulmuşsun ki başımızın üstüne, tanelerinden akan sular sırsıklam etti beni. Buna düpedüz saygısızlık derler. Bir kere kış meyvası bile değilsin, aramızda işin ne senin?

Üzüm, gülerek, çok saygılı, karşılık verdi:

— «Affedersin portakal kardeş; meyvalar arasında her mevsimde benim yerim var. Şu kış günü bile dükkânınızın vitrinini az mı süslüyorum. Ne olur, tatlı sularımdan birkaç damla üzerine akarsa! Sinirlenmeye değer mi?..»

Portakal:

— «Geç, efendim; tatlı sular mı dedin? Herhalde bu sularının insanlar için ne kadar zararlı olduğunu hiç düşünmüyorsun. Senin o tatlı suların bir süre bekleyince ne olur, bilir misin?

Üzüm şaşkınlıkla sordu:

— «Merak ettim doğrusu, acaba ne oluyormuşum?»

Portakal cevabı yapıştırdı:

— «Ne olacaksın, alkol olursun, alkol! Sen insanların kanına böyle bir zehir olarak karıştın mı, yandı gitti zavallılar... Hele bir de seni içmek alışkanlığına kapıldılar mı, bitti!.. Yemeden içmeden kesilir, düşünemez olurlar. Günden güne eriyip bir deri, bir kemik kalırlar. Üstelik çocuklarını da aç bırakırlar. Bazan da kendilerini kaybederek, ailelerini, çocuklarını bile döverler. Görüyorsun ya, senin öğünerek anlattığın suların insanlara neler yapıyor, ne evler yıkıyor...»

Üzüm, çok üzülmüştü. Ağlamaya başladı. Onları dinleyen Amasya Elması, güneşin öpücüklerle kızarttığı bu güzel meyva, tartışmaya dayanamadı ve o da söze karıştı:

— «Çok ağır konuşuyorsun, Portakal kardeş,» dedi: «Arkadaş sayılırsınız. Sen ne kadar kötü yanlarını saydınsa, ben de o kadar iyiliklerini biliyorum onun. Tasalanma, Üzüm kardeş... Senin bu zararlı suyundan insanları korumak için birçok kişiler toplandılar, içki içmenin kötülüklerini anlatan yazılar yazdılar; aralarında bir de dernek kurdular.

Üzüm göz yaşlarını silerek merakla sordu:

— «Adı neymiş bu derneğin?»

Elma cevap verdi:

«Yeşilay Derneği...»

Üzüm:

— «Oh, çok şükür Tanrıma! Dünyada kimseye bir kötülüğüm dokunsun istemem!»

Temiz yürekli Elma yeniden söze karıştı:

— «Bak şu karşıki duvara...»

Üzüm :

— «Ben okuma bilmiyorum ki!..»

Elma:

— «Peki, ben okuyayım da dinle bak ne yazmış» : «1 Mart günü başlayan Yeşilay Haftası, sağlığını seven her yurttaşımızı, alkol içme alışkanlığını bırakmaya çağırır. Alkol kullanmayın. Yeşilay'a üye olun. Alkol yerine, vitamin dolu meyvaların suyundan için.»

Bunları dinledikten sonra, Portakal kardeş de aradaki küskünlüğü kaldıracaktır. Üzüm, iki gözüm; sendeki tad, sendeki besleyicilik hangimizde var? İster yaş ol, ister kuru; yalnız alkol olma, alkol!.. Zaten insanlar bunun zararını er geç anlıyacak; hepsi de Yeşilay'a üye olacak. Böylece daha sıhhatli, daha mutlu yaşıyacaklar. Nerede ise sabah olacak. Haydi üzüm kardeş, sil gözünün yaşını... Eminim ki, bu yıl Yeşilay Haftası'nda, senin yaşını bulamasalar da kurunu bol bol yiyecekler.

Meyvaların bu tartışmasını uyuyarak dinleyen manavın çırağı, yavaş yavaş gözlerini açtı. Çevresine şaşkın şaşkın baktı. Ama ne konuşan meyvalar vardı, ne de ağlıyan üzümler... Esnedi, gerindi ve kendi kendine:

— «Demek ben rüya görmüşüm!» dedi. «Gerçek olan bir şey varsa, bu hafta Yeşilay Haftası... Büyüyünce ben de bu derneğe üye olacağım!..»

İÇKİNİN ZARARLARINI BELİRTEN GÜZEL SÖZLER

- ★ Akıllı insanın tek içkisi sudur.
- ★ İçki ailenin saadetini, refahını ve sıhhatini bozar.
- ★ Katilden hırsızlığa kadar her türlü suçun mayasında, alkol ve uyuşturucu zehir vardır.
- ★ Alkol çalışma gücünü yok eder.
- ★ İçki içmemek, içenleri vazgeçirmek ve içki ile savaşmak vatandaşlık, insanlık vazifesidir.

YEŞİLAY HAFTASI

«İçki şişede durduğu gibi durmaz» sözü halk arasında çok yaygındır. Gerçekten de bu söz çok doğrudur. En akıllı uslu kimseler bile içtikten sonra ne yaptığını bilmez hale gelirler. Ayıldıktan sonra da düştükleri kötü durumdan pişmanlık duyarlar ama iş işten geçmiştir.

Bir toplumda içki içenlere bunun zararlarını anlatmak, onların kötü durumlara düşmelerini önlemek bir insanlık borcu olduğu kadar bir vatan borcudur da...

İçki aynı zamanda sağlığımızın da düşmanıdır. Akıl hastalığına varıncaya kadar türlü hastalıkların başlıca hazırlayıcısıdır. İçkinin sağlığa dokunmadığını iddia edenler bulunabilir. Şüphesiz ki bunlar akıldan yoksun kalmalarına içkinin sebep olduğunu farkedemiyenlerdir.

Hele genç insanlar üzerinde içki tam bir zehir etkisi yapar. Onların fikrî gelişmelerini önler. İçinde bulundukları topluma zararlı birer insan durumuna getirir.

İşte gerek halk sağlığını korumayı, gerek ülke gençlerini zehirlenmekten kurtarmayı amaç edinen insanların kurdukları derneğe «Yeşilay Derneği» adı verilir.

İçki insan sağlığının nasıl düşmanı ise bu derneğin üyeleri de içkiye karşı öyle düşmandır.

Ülkemizde içkiyle savaş için kurulmuş bulunan «Türkiye Yeşilay Derneği» nin geçmişi çok eskiye dayanır. «Hilâli Ahzar» ismiyle kurulan bu dernek, daha sonraki yıllarda «Yeşil Hilâl» adını almış, 1920'de de derneğin ismi «Yeşilay» olmuştur.

Derneğin ilk kuruluşundaki amaç, düşman istilâsı ve mütareke yıllarında ülkemize sokulan çeşitli içki ve uyuşturucu maddelere karşı vatandaşları uyarmak ve korumak olmuştur. Derneğin esas kuruluş tarihi 5 Mart 1920'dir. O tarihte derneğin başında Prof. Dr. Mazhar Osman Uzman bulunuyordu.

Yeşilay'ın o günden bu güne yaptığı çalışmalar çok başarılı olmuştur. Her yıl 1 ile 8 Mart tarihleri arasındaki hafta «Yeşilay Haftası» olarak kabul edilmiştir. Dernek bu hafta içerisinde geniş bir kampanyaya girişir ve içkinin zararları hakkında vatandaşları bütün imkânlarıyle uyarır.

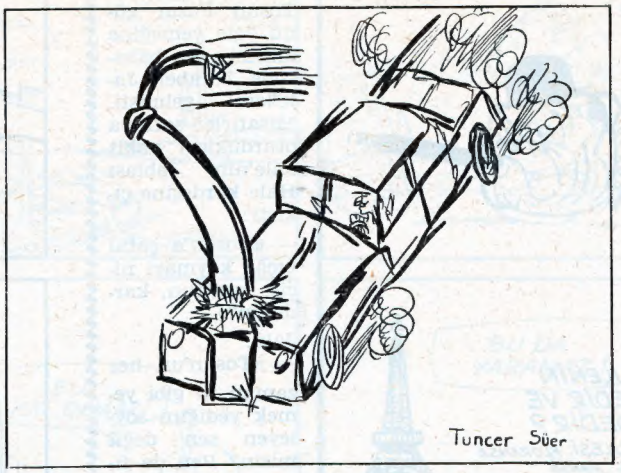

— *Niye önümden çekilmiyorsun yahu?*

— *Var mı bana yan bakan!..*

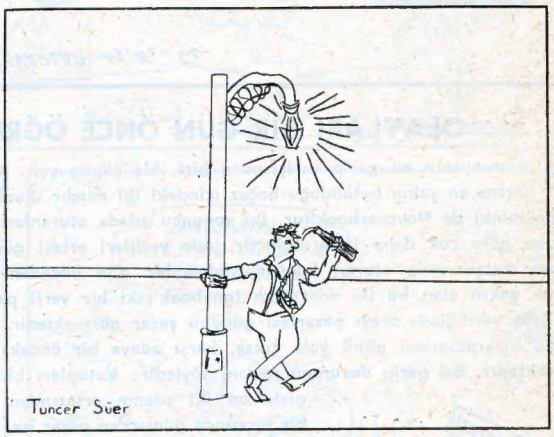

— *Hadi, nazlanma da yürü be kardeşim!..*

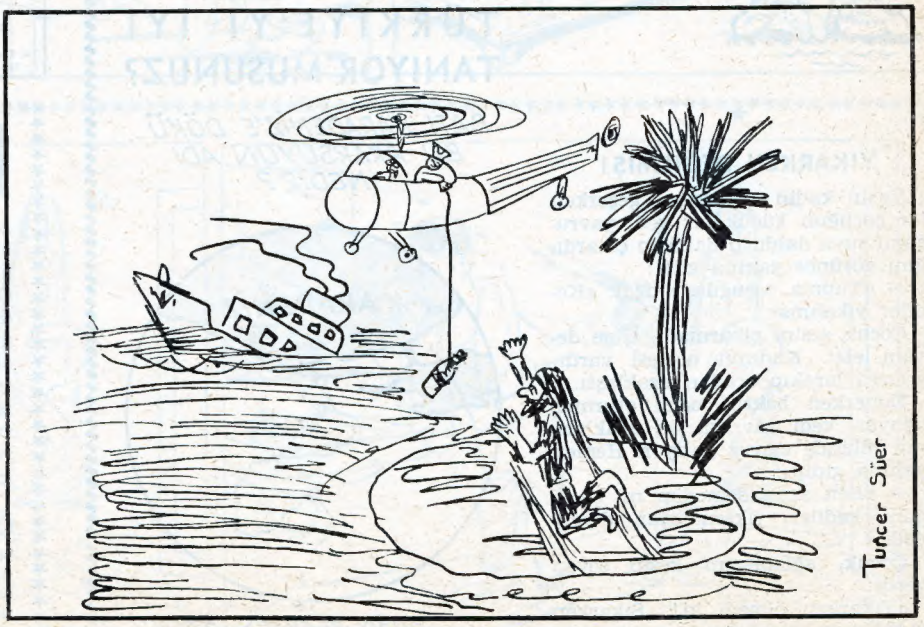

— *Aman dikkat!.. Dökeceksiniz!..*

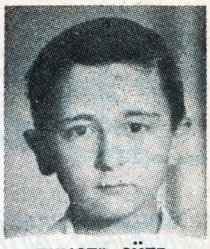

TUNCER SÜER

Yukarıda resmini gördüğünüz kardeşin adı Tuncer Süer. İstanbul'da doğmuş. Şimdi 11 yaşında ve Aksaray Program Geliştirme Okulu'nun 5/D sınıfında okuyor. Öğretmeni Günaydın Özerk'in söylediğine göre pek sessiz ve çalışkan bir öğrenci. Boş zamanlarını bol bol kitap okumak, resim yapmak ve karikatür çizmekle geçirirmiş. Bakalım, siz onun Yeşilay Haftası ile ilgili karikatürlerini nasıl bulacaksınız...

3 soru 3 cevap

A- YANDA KARİKATÜRÜNÜ GÖRDÜĞÜNÜZ ÜNLÜ DEVLET ADAMI KİMDİR?
1- ADENAUER
2- ERHARD
3- WINSTON CHURCHILL

B- RESİMDEKİ KÖPEK HANGİ CİNSTENDİR?
1- POİNTER
2- SETER
3- ST. BERNARD

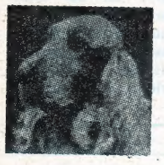

C- BU KULENİN İSMİ NEDİR VE NEREDEDİR?
1- ÇAN KULESİ, FLORANSA
2- EİFELL, PARİS
3- PİSA KULESİ, PİSA

CEVAPLAR: A3, B2, C2

FİL GİBİ YEMEK YERMİŞ

Tosun Pazar günü öğle yemeğine annesi ve babasıyle beraber Jale'lere gelmişti. Misafirler sofraya oturdukları vakit Jale'nin ablası Hale kardeşine çıkıştı:

— «Tosun'a çatal bıçak koymayı niçin unuttun, kardeşim?»

Jale:

— «Tosun'un her zaman fil gibi yemek yediğini söyleyen sen değil misin? Ben de filin çatalsız bıçaksız yemek yiyeceğini düşünüp Tosun'a çatal bıçak koymadım!»

OLAYLARI BİR GÜN ÖNCE ÖĞRENİYORLAR

Bu dünyanın en garip yerlerinden biri, hiç şüphe yok, Alaska ile Sibirya'nın birbirlerine en yakın bulunduğu boğaz içindeki iki adadır. Bunlardan birinin adı Ignabook, ötekininki de Nournarbook'tur. Bu sonuncu adada oturanların durumu, ilk adadakilerinkine göre çok daha fazla ilginçtir. Ada yerlileri ertesi gün meydana gelecek olayları tam karşılarında oturan komşularından bir gün önceden öğrenmektedirler. Birbirine çok yakın olan bu iki adacıktan Ignabook'taki bir yerli pazar günü yola çıksa, karşı adaya vardığında orayı pazartesi gününü yaşar görmektedir. Buna karşılık Nournabook'tan biri pazartesi günü yola çıksa, karşı adaya bir önceki gün yani pazar günü varmaktadır. Bu garip durumun nedeni şöyledir: kutupları birbirine bağlayan «Tarih Çizgisi» bu iki adanın ortasından geçmektedir. Yani çizginin bir tarafında günlerden pazar ise, öteki tarafında pazartesidir!

★

TÜRKİYE'Yİ İYİ TANIYOR MUSUNUZ?

BATI KARADENİZ'E DÖKÜLEN BU AKARSUYUN ADI NEDİR?

CEVAP: SAKARYA NEHRİ

★

YIKARKEN DEĞİLMİŞ!

Yaşlı kadın sokaktan geçerken bir çocuğun küçük bir kedi yavrusunu suya daldırıp daldırıp çıkardığını görünce yanına gitti:

— «Yapma çocuğum,» dedi. «Kediler yıkanmaz.»

Çocuk sesini çıkarmadı, işine devam etti. Kadının acelesi vardı, çocuğu bırakıp oradan uzaklaştı.

Dönerken baktı, çocuk oturmuş ağlıyor, kedi yavrusu da ayaklarının dibinde cansız yatıyor. Hemen yanına gidip:

— «Ben sana demedim mi çocuğum kediler yıkanmazlar diye?» dedi.

Çocuk, ağlamasını kesip cevap verdi:

«Yıkarken ölmedi ki!.. Sıkarken öldü!»

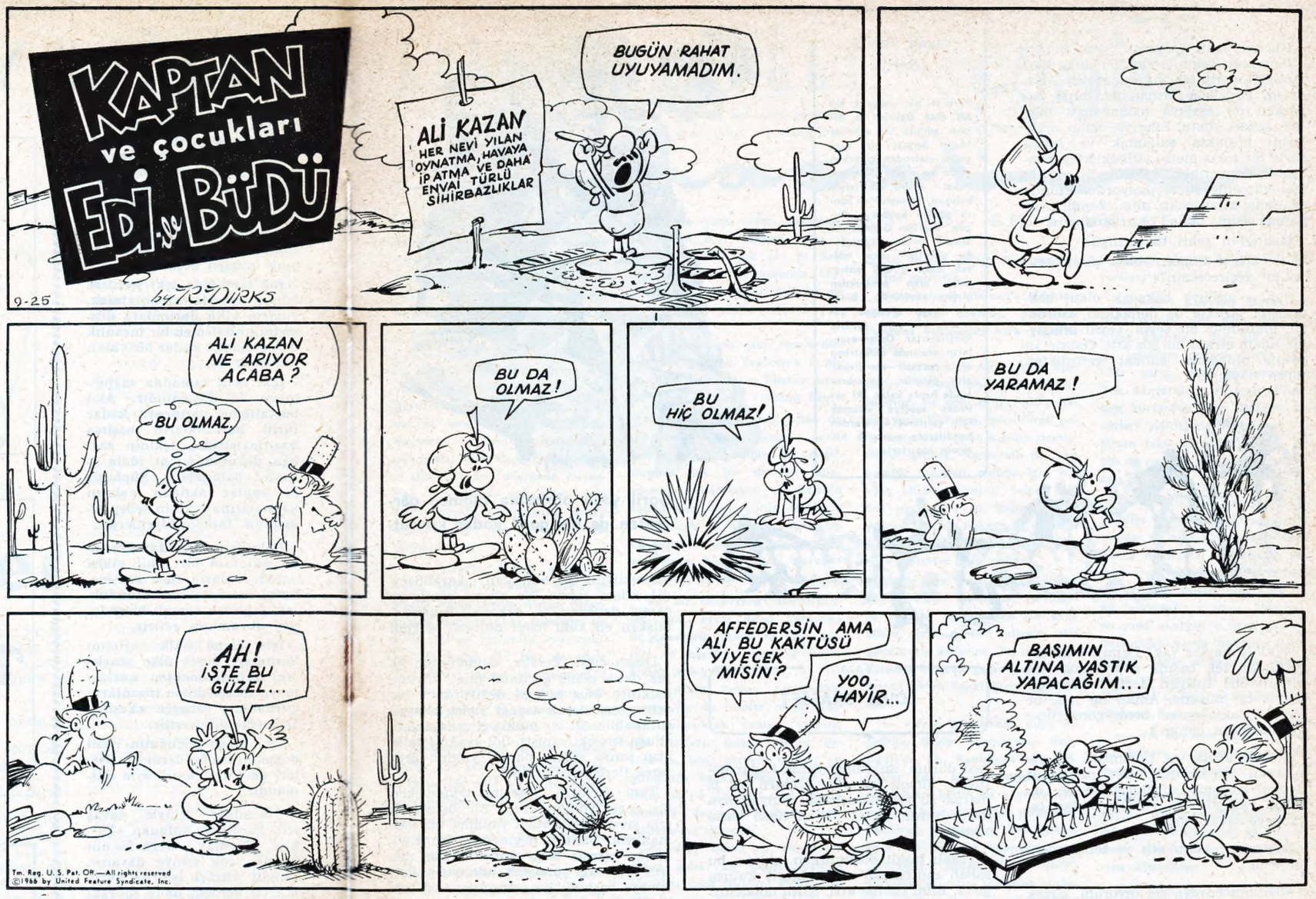

7 YANLIŞ

Ali kadar yaramaz çocuk dünyada az bulunur. Evde yapmadığını bırakmaz, muzipliklerinden herkes yaka silkerdi. O gün de babası banyonun lavabosunda başını yıkamış, Ali'den saç kurutma makinesini istemişti. Onun muzip olduğunu bilen ressam daha Ali birşey düşünmeden çizdiği biribirinin aynı iki resimde eline prümüs lambasını sıkıştırıverdi. Ama ikinci resimde 7 yanlış yaptı. Acaba siz bunları bulabilecek misiniz?

DEĞİŞİKLİKLER

1) İki musluk arasında siyah bir delik var. 2) Aynanın önündeki rafı tutan ayağın biçimi değişik. 3) Ali'nin babasının aynada görülen elinin aksi ufak. 4 Ayna daha geniş. 5) Ali'nin babasının sol pantolon paçasındaki bir pli eksik. 6) Ali'nin gömleği daha kısa. 7) Dolabın kapağındaki tutamaç gösterilmiş.

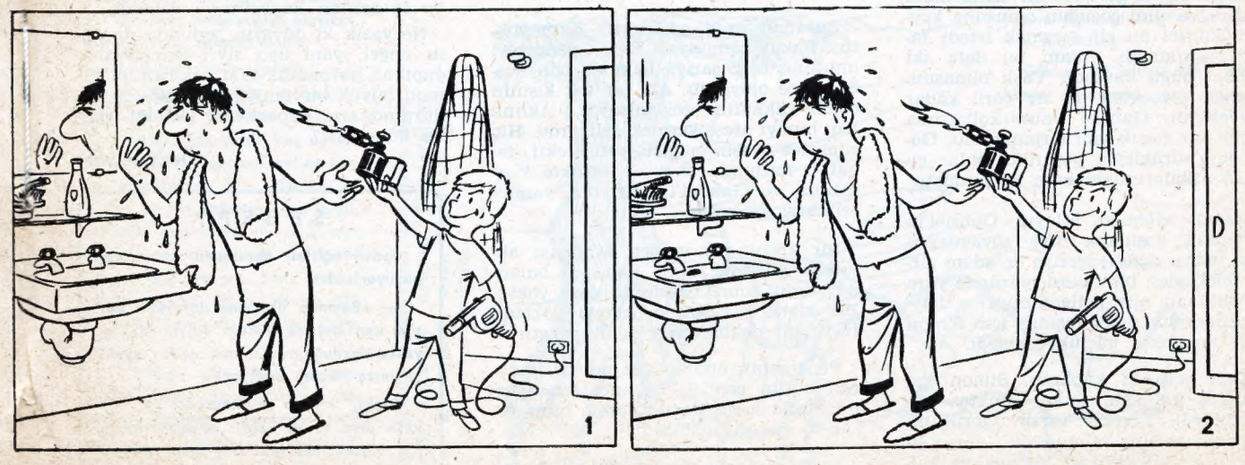

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ

Paris'te bir soyguna şahit olan Gabriel ve Simon adında iki arkadaş kaçan hırsızı bir süre sonra metrodan çıkarken görür ve peşine düşerler. Fakat hırsız birisiyle buluşup, konuştuktan sonra gözden kaybolur. Bunun üzerine Gabriel ve Simon hırsızın konuştuğu «Goril» i takip ederek onun girdiği antrepoya arka pencereden gizlice süzülürler. Binanın tavan arasında çalınmış bir yığın eşyayla karşılaşırlar. Onlar eşyaların arasında dolaşırken biri portatif merdiveni alıp götürür. Tavanarasında hapis kalan iki arkadaş aşağıya atlamak için çalınmış kürklerden kendilerine yumuşak bir zemin hazırlarlar.

HÜCUM DEDİK Yİ

Yazan:

LOUİS GRASSET

Hücum saati çalmıştı. Ama Simon atlamaktan çekiniyordu. Duyduğu korku değil, garip bir başdönmesiydi. Merdiveni güç belâ tırmanmış, bunu yaparken de aşağıya bakmamıştı bile. İşin şakası yoktu. Elleriyle asılıp ayaklarını boşlukta sallamak ve sonra şöyle bir sekiz metre yükseklikten kendini bırakıvermek... Kürklerin varlığı bile yüreğine su serpmiyordu. Eninde sonunda atlayacaktı ama, kendini bir parça olsun buna hazırlamalıydı.

Gabriel'in sabrı tükenmişti:

— «Ne o Simon, yoksa geceyi orada mı geçireceksin?»

Simon aşağıya bakacak oldu, bakmasıyle birlikte de donakaldı. Gördüğü, inanılmaz bir şeydi. Goril oradaydı! Adam etrafa bir göz attı. Gabriel'in yalnız olduğuna kanaat getirdikten sonra haykırdı:

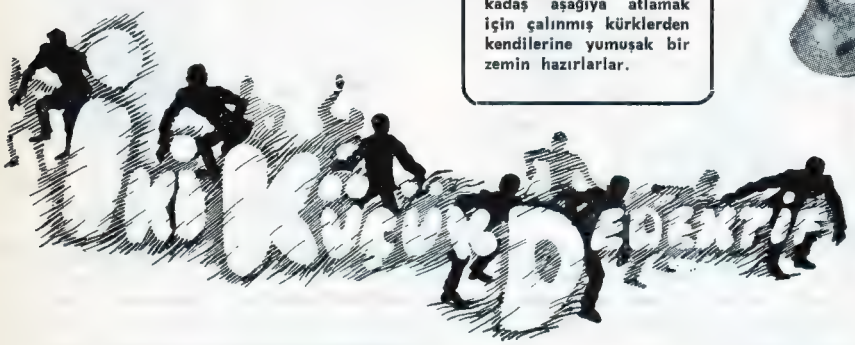

— «Vay haylaz vay! Demek bukadar gürültüyü tek başına yapıyordun ha? Oh oh oh! İhtiyar Hector'u ziyarete gelmiş bir misafir. Aman ne hoş, ne güzel! Yaklaşsana. Seni gördüğüme çok memnun oldum.»

Gabriel âdeta taş kesilmişti. Ne yapacağını bilemiyordu. Her ne kadar Hector korkunç görünüşlüyse de, oldukça yaşlıydı. Bu yüzden ondan çekinmeye gerek yoktu.

Hector bir adım attı ve tehdit dolu bir sesle:

— «Sana buraya gel diyorum, küçük hafiye!» diye haykırdı. Gabriel'in kımıldamadığını görünce bir adım daha ilerledi ve elini çocuğun omuzuna koydu. Gabriel bu eli sarsmak istedi fakat başaramadı. Adam bu defa iki eliyle çocuğu kavradı. Yaşlı olmasına rağmen gerçekten de bir goril kadar kuvvetliydi. Gabriel onun kollarında küçük bir çocuk gibi çırpınıyordu. Goril onu sürükleyip götürdü. Onlar çıkınca arkalarındaki kapı kapanmıştı.

Simon, «Hemen atlayıp Gabriel'in imdadına koşmalı» diye söylenirken kapı tekrar açıldı; içeriye üç adam girdi. İçlerinden bir tanesi, yüzünde yara izi bulunan atış poligonunun sahibiydi. Elinde bir fener taşıdığı için Simon onu tanımakta güçlük çekmedi.

Kapı yeniden kapandı. Simon karanlıkta kalmıştı. Şimdi rahatça düşünebilirdi. Bereket versin Goril, iki kişi olduklarını bilmiyordu. Ama, şu anda ne yapılabilirdi? Yapayalnız kalmıştı, Gabriel'i hapsetmişlerdi. Kısacası durum, anlatılamıyacak kadar kötüydü. Simon her şeye rağmen, ilk iş olarak şu tavanarasından kurtulmaya karar verdi. Fakat bu işi nasıl başaracaktı?

Tasalı tasalı düşünürken, aklına, bu sabah mutfaktan aldığı kibrit kutusu geldi. Elini cebine attı. Kutu dopdoluydu. Buna çok sevindi. Hiç değilse karanlıktan kurtulabilirdi.

Buradan nasıl çıkacaktı? Kapı yoktu. Fakat pencere... Evet, pencereyi unutmuştu. Dışarıya bakmak için koştu. Gece oluyordu. Ah, bir tek kişinin olsun dikkatini çekebilseydi. Aklına hep binayı ateşe vermek geliyordu. Hiç şüphesiz o zaman polis yetişecekti, fakat o durumda bina ile birlikte kendisinin ve Gabriel'in diri diri yanma tehlikesi de vardı.

Bir aralık pencereden atlamayı aklından geçirdi. Bu iş midesini bulandırıyordu, ama, başka da çare yoktu. Bir kibrit çakarak pencereyi yokladı. Hafif bir dokunmayla açılıvermişti.

Pencerenin önünde bir pervaz, binanın bütün cephesi boyunca uzanıyordu. Fazla geniş değildi, ama, biraz cesaretle işe yarayabilirdi.

Evet, cesaretli olması gerekti, başka çıkar yol yoktu. Ah, şu antreponun yüksekliğini bir aklından çıkarabilseydi! Adam sende. Ne olursa olsun bu çareyi deneyecekti. Arkadaşı hapsedilmişken eli kolu bağlı duracak değildi ya!

Goril yaşlı olmasına rağmen gerçekten de bir goril kadar kuvvetliydi...

Dışarı çıktı. Pervaz, sandığından biraz daha geniş göründü ona. Ayağa kalkınca başı saçağa değiyordu. Bir şans eseri olarak saçağı kıyısı kolayca tutunabileceği bir olukla çevrelenmişti. Oluğa sımsıkı yapıştı. Sol ayağını yana atıp sonra sağını bunun yanına getirerek ilerlemeye başladı.

Tam duvarın köşesini dönmüşken bir engel yolunu kesti. Bu, uçları ok gibi sivri demirlerden yapılma bir parmaklıktı. Daha ileri gidemiyeceğini görerek, çaresiz sağa yöneldi. Son derece ağır ve yumuşak adımlarla ilerlemeye başladı. Bu çok yorucu ve tehlikeli yürüyüş saatlerce sürecekmiş gibi geldi ona. Ama, ne olursa olsun, bu iş zaman kaybetmeye değerdi.

Ne yazık ki duvarın sonunda da aynı engel, yani ucu sivri demirlerden yapılma parmaklık onu bekliyordu. Simon büyük bir ümitsizliğe kapıldı. Bu durumda ne yapacaktı? Geldiği yere mi dönecekti?

(Devamı var)

SEBEP?

Beden eğitimi dersinden sonra konuşuyorlardı:

— «Başımın üzerinde dururken bütün kan başıma hücum ediyor da, ayakta durduğumuz zaman neden ayaklarımıza hücum etmiyor?»

Öteki, «Bunu bilmeyecek ne var ki!» diye cevap verdi. «Ayaklarımızın içi, başımızınki gibi boş değil de ondan!»

KANLIKOCAOĞLU

Yazan: **EFLÂTUN CEM GÜNEY**

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde illerden oğuz ilinde Kanlıkoca derler biri varmış. Bir gün oğlu Kanturalı'ya dönüp:

— «Oğul» demiş, «Bir ayağım öbür dünyada, ha gittim, ha gidiyorum. Bir var ki, seni başgöz etmeden gidersem, gözlerim arkada kalacak. Gel sen bir «he!» de. Ben de elim erer, gücüm yeterken başgöz edeyim seni!»

Kanturalı:

— «Baba» demiş, «dilin nasıl varıyor da ölümü ağzına alıyorsun. İnşallah günümüzü de görürsün, düğünümüzü de... Bir var ki, benimle bir yastığa başkoyacak kız, ben uyanmadan o uyanmalı, ben atıma atlamadan, o atlamalı; ben düşmana varmadan, o varmalı; yok yoksa öyle oyalı, boyalı, on parmağı kınalı kızlarla işim yok benim!» deyince, babası:

— «Oğul» demiş, «ova bir karış, yayla bir kulaç. Böyle avuçiçi kadar yerde dönüp dolanmakla bulunmaz ki istediğin gibisi. Sen şu malımıza, maşatımıza göz kulak ol; ben de şöyle bir dönüp dolaşayım bakalım!»

Günün birinde de atlamış atına. Ha şurası, ha burası derken varıp inmiş Trabzon'a.

Meğer, Trabzon beyinin Selcan derler bir kızı varmış, güzel demek de söz mü! Ay ile bahseder, gün ile doğarmış. Hele atıcılıkta üstüne yokmuş, bir attığı ok bile yere düşmezmiş. Eh, böylesine kim gönül vermez ama, anası, babası kızlarının yoluna üç canavar koymuşlar, biri bir azgın boğa, biri bir kızgın deve, biri de bir arslan... Kim bunları öldürür de kanlarını şerbet gibi akıtırsa, kızlarını ona vereceklermiş.

Kanlıkoca dönüp gelmiş:

— «Oğul» demiş, «istediğin gibi bir kız var, var ama, tâ Trabzon'da. Ara yerde kuş uçmaz dağlar, kervan geçmez beller var, de gidebilirsen git. Diyelim ki gittin, bu kız kafesteki kuş değil, ocaktaki ateş değil, üç canavarın ağzında, alabilirsen al. İyisi mi vazgeç oğul vazgeç. Sana bulunmayan özge yâr olsun» demez mi? Kanturalı'nın kanı başına sıçramış:

— «Nasıl olur baba, bu zorlukları duyar da dururum, başından korktu demezler mi? Doğrusu, bağlasanız durmam. Kuş uçmaz dağlar mı var, yel olur aşarım baba; kervan geçmez beller mi var, sel olur geçerim baba; evvel Allah üç canavarın üçünü de yere serer, seremezsem, kan olur akarım baba... Ölümden ötesi yok ya, ya Selcan'ı alır, ya da yolunda ölürüm» deyip ellerini öpmüş ve kırk yiğidini peşine takarak yollara düşmüş.

Derelerden sel gibi, tepelerden yel gibi geçerek Trabzon'a inmiş ve gidip babasından Allahın emri ile kızını istemiş. Trabzon Beyi:

— «Koçyiğit» demiş, «ben de mürüvvet görmek isterim ama, benim kızım bildiğin kız değil. Bugüne dek bir dengini bulamadım. İnanmazsan şu kalenin taşına bak, bu uğurda ölenlerin başına bak da, sen de başını nâra yakma yiğit!» Ama, söz kâr etmeyince Kanturalı'ya, davullar vurulmuş, meydan kurulmuş.

Bir bir canavarları salıvermişler ama, evvel Allah Kanturalı üç canavarın üçünü de yere sermiş ve başlarını koparıp beyin önüne atmış ve:

— «Bire beyim güvendiğin canavarlar da bunlar mıydı? Birer yumrukluk canları varmış, işte başları. İster kalenin başına as, ister sarayın taşına; yiğitliğimin hakkı Selcan'ı ver de daha da ne dilersen dile, başım üstüne» deyince, Trabzon beyi adamlarına dönerek:

— «Hey, bakın bir, dünya bir araya gelse, bu yiğidin üstüne bir yiğit daha çıkmaz; kızımı buna vermeyip de kime vereceğim.» demiş ve toy düğün edip vaadini yerine getirmiş.

Kanturalı da Selcan'ı aldıktan sonra yola düşmüş, yaylasına yurduna yaklaşınca kırk yiğidine dönüp:

— «Hey kırk eşim, kırk kardeşim; kurban olsun size başım; ne olur, siz dolu dizgin gidip haber verin babama, gelebilirse gelip karşılasın gelin kızını» demiş. Onlar gitmiş, Kanturalı da kaç gündür uykusuz olduğu için bir ağaç altına uzanmış. Selcan hatun uyumamış da başını bekliyormuş. Bir de bakmış ki ne baksın, karşı dağın üstünden bir kara buluttur inip geliyor.

Meğer ara bozucular Trabzon beyini, kızını verdiğine, vereceğine pişman etmişler, o da kara donlu, gök demirli altıyüz atlı göndermiş üstlerine, ha işte, tozu dumana katarak gelen bunlarmış. Selcan hatun korktuğuna uğrayınca:

— «Uyan uykulardan uyan yiğidim» deyip uyandırmış Kanturalı'yı. Eh, Kanlıkoca oğlu demişler ona, hemen atlamış atına, Selcan hatun da sürmüş atını; dal kılıç dalmışlar düşmana. Kanturalı yaralanmış ama, gelenlerin de biri bu kavgadan sağ çıkmamış. Selcan Hatun yaralı Kanturalı'yı atının terkisine almış, yine o ağaç altına dönmüşler ama Kanturalı birdenbire yüzünü karartmış:

— «Beri bak hey Selcan hatun» demiş, «ne diye gelip de işime karıştın? Ben tek başıma da yeterdim onlara. Şimdi kimbilir varıp nasıl öğüneceksin? Yok Kanturalı'yı düşman elinden ben kurtardım diye. Doğrusu bu sözleri yiğitliğime yediremem, yiğitsen teke tek döğüşelim!» deyip de meydan okumasın mı? Selcan Hatun:

— «Yanlış dala taş atıyorsun, ne diye varıp da öğünecekmişim, okadar mı ağzı kara sandın beni. Yazan Allah bizi birbirimize yazdıktan geri huyumuzu, suyumuzu da bir yaratmıştır elbet. Ne yana bakarsan, o yana bakarım; ne yana akarsan o yana akarım, bulandığın yerde bulanır, durulduğun yerde durulurum. Daima atına at koşar, öl dediğin yerde ölür; kal dediğin yerde kalırım.» deyince, Kanturalı:

— «A başımın tahtı, ben senin huyunu, suyunu denemiştim» deyip boynuna sarılmış.

Derken karşılayanlar da sökün etmiş; şenlik şadımanlık içinde öyle bir karşılamışlar ki bunları, deme gitsin. Sonra alıp yaylalarına dönmüşler.

Kanlıkoca da, Oğuz Beylerini çağırıp öyle bir toy düğün etmiş ki oğlu Kanturalı'ya, dünya bir yaşına daha girmiş, onlar da ermiş muradına.

Gökten üç elma daha düştü; kimin ne muradı varsa onun başına.

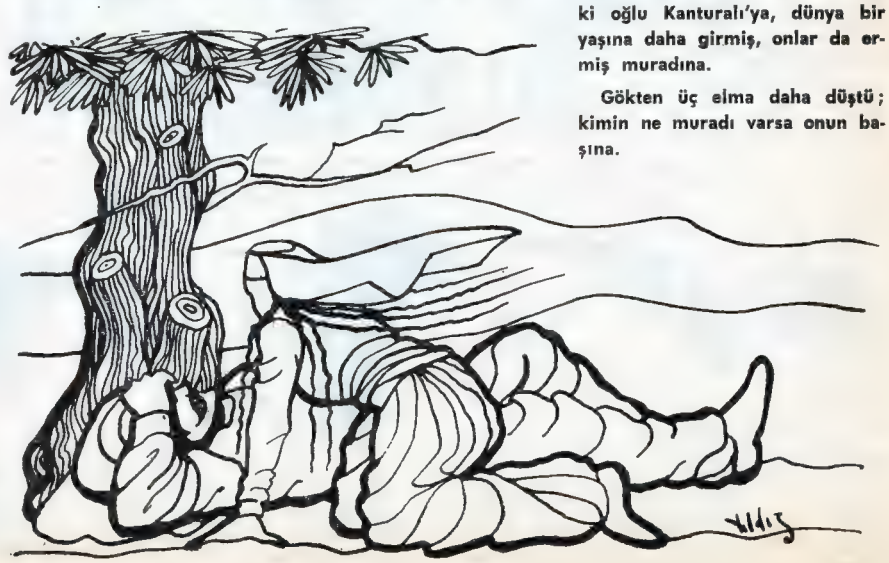

Selcan Hatun korktuğuna uğrayınca ağaç altında uzanmış uyuyan Kanturalı'yı «Uyan uykulardan, uyan yiğidim!» diye uyandırmış...

Doğan Kardeş

UÇAN

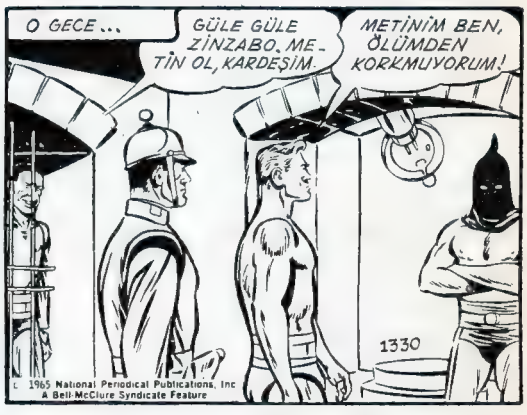

Doğan Kardeş

ADAM

BİLİNMEYEN GEZEGENLERDE : 6

UÇAN ADAM LEKSOR GEZEGENİNDE KAZARA LUTOR'U ÖLDÜRMÜŞTÜR. ONU YAKALAYIP KATİL SUÇUNDAN MAHKEMEYE VERMİŞLERDİR. ŞİMDİ MAHKEME EDİLİYOR.

BİR HİKÂYEMİZ VAR

Saçı başı darmadağın bir kadın eliyle sokağın bitimini göstererek «Oradan kaçtı»!» diye haykırıyordu.

Hırsız-Polis Oyunu

Yazan: **KAYAHAN OKAY**

Akşama doğruydu. Mahallede top oynamakla vakit geçiren çocuklar, çevreden gelen acı bir haykırışla oyunlarını bıraktılar: «Hırsız var! Hırsız kaçtı!..

Bu, bir kadın çığlığıydı. Polis olaylarına pek meraklı olan Erol, sesi duyar duymaz o yana koşmaya başladı. Arkadaşları da peşindeydiler. Çığlığın geldiği yerde, saçı başı darmadağın bir kadın, eliyle sokağın bitimini gösteriyor ve durmadan «Oradan kaçtı!.. Oradan gitti!..» diye haykırıyordu. Erol ve arkadaşları, doğruca kadının gösterdiği yöne koştular.

Sokak az ötede ikinci bir yolla kesişiyordu. Ne var ki, hırsızın buradan kaçması olacak şey değildi. Çünkü burası çıkmaz sokaktı. Hırsız daha öteye geçemezdi.

Erol durdu. Hırsız olsa olsa sokaktaki bir eve ya da bahçeye dalmıştı. Anlaşılan, karanlığın çökmesini bekleyecekti. Erol bir el işaretiyle arkadaşlarını topladı ve:

— «Çocuklar,» dedi, «Hırsız buradan bir yere kaçamaz. Var mısınız, biz onu polisten önce yakalayalım?..»

Arkadaşları bu heyecanlı teklifi seve seve kabul ettiler. Hattâ içlerinden biri sevinçle el çırptı:

— «Oh, ne güzel!.. Sahici bir hırsız - polis oyunu oynayacağız demektir!..»

Erol, arkadaşlarının her birine ayrı bir görev verdi:

— «Sen,» dedi Ömer'e, «şurada dur», «Hüseyin, sen az öteye geç», «Cavit, sen de şu köşeyi tut», «Ahmet, sen sokağın başında bekle ki, hırsız seni görüp kaçmaktan vazgeçsin...» «Sizler, üçünüz: Dilek, Erdal, Zeynel... karşıki bahçeden...», «Biz de Mustafa ile birlikte şu evden aramaya başlayalım. Haydi, işbaşına!»

Gerçekten de hırsız, çıkmaz sokaktaki evlerden birinin kömürlüğüne saklanmıştı... Karanlık olur da, buradan kolayca kaçarım diye düşünüyordu. Saklandığı yerden birtakım sesler duymuştu ama, ortada neler döndüğünü bir türlü anlayamamıştı. Kendisini burada arayacaklarını hiç sanmıyordu. Tek korkusu, ev sahiplerinden birinin kömürlüğe inmesiydi. Birdenbire, gözünü uydurduğu bir delikten çocukları gördü. Onların ne yaptıklarını doğru dürüst farkedemiyorsa da, kendisini aramakta oldukları belliydi.

Hırsız bir an düşündü. Bu durumda ne yapmalıydı? Sonunda kararını verdi: Dışarıya çıkacaktı. Sert bir hareketle kömürlüğün kapısını açtı ve boylu boyunca yere uzandı. Sonra, yerde sürüne sürüne bahçe kapısına kadar geldi. Çaldığı eşyalardan taşıyamıyacaklarını oracıkta bıraktı; yükte hafif, pahada ağır bulduklarını ise ceplerine bölüştürdü. Üstüne başına çekidüzen verdikten sonra ayağa kalktı, bahçe kapısını açtı ve hiçbir şeyle ilgisi yokmuş gibi, ağır ağır yürümeye koyuldu.

Bu adam nedense Hüseyin'in gözünü tutmamıştı. İlk bakışta kendi halinde, yoksul biri sanılabilirdi ama, gözlerinde kuşku dolu bir ifade vardı. Cepleri de normal bir insanınkine uymayacak şişkinlikteydi. Hüseyin, arkadaşlarına haber vermeden, âni bir kararla adama yaklaştı:

— «Sizden birşey rica etsem yapabilir miydiniz acaba?»

Hırsız o anda sıvışmayı kafasına koymuştu, ama, çocuğun bu akıllı uslu görünüşü karşısında duraladı. Öyle ya, korkmak için hiçbir sebep yoktu. Çocuğa:

— «Ne istiyorsun?» diye sordu.

Hüseyin büyük bir soğukkanlılıkla gülümsedi:

— «Şuraya topum kaçtı, onu alabilir miydiniz acaba?»

— «Nereye?»

— «Şu bahçeye...»

— «Peki, sen niye almıyorsun?»

— «Çocuk olduğum için sokmazlar diye korkuyorum.»

Hırsız yakayı ele vermemek için, «Peki» demekten başka çare bulamadı. Hüseyin'in gösterdiği kapıdan içeriye daldı. Ama, içeri girer girmez, ardındaki kapının yavaşça kapandığını duydu. Sonra keskin bir ıslık sesi geldi kulağına. Derken, çocukların kendisine doğru koştuklarını görünce meseleyi anladı. Kapıya atıldı. Ama, iş işten geçmişti. Kapı, arkadan sıkı sıkı tutuluyordu. Duvarlara baktı. Çok yüksektiler... Son çare olarak bahçenin ortasındaki eve doğru koşmaya başladı. Fakat yarı yolda çakılıp kaldı. Karşıdan iki polis ellerinde tabancalarıyle yaklaşıyordu.

Günün kahramanı Hüseyin'di gerçi. Ama, bu iki polis oraya nasıl gelmişti? Bu sorunun cevabını da Erol verdi:

— «Biz senin bu adamla konuştuğunu gördük. hırsızın o olduğunu hemen anladık. Üstelik çıktığı bahçe kapısını açık bırakmıştı. Yere attığı eşyaları da bulduk. İçimizden biri de polise haber verdi. Hepsi bukadar...»

BİLİN BAKALIM BEN NEYİM?

Dört ayağım var, yürüyemem.

★

Başımı çevirmeyin, ağlarım..

★

On parmağım var, kemiksiz.

Cevaplar: Sandalye, Musluk, Eldiven

Siz Olsanız Ne Yapardınız ?

ATOM MERKEZİNDEKİ HIRSIZLIK

Alınan bütün korunma tedbirlerine rağmen, Atom Merkezi'inde beklenmedik bir olay oldu.

Arşiv deposunda 4'ü kırmızı, 4'ü yeşil olmak üzere 8 dosya büyük bir gizlilikle saklanmaktaydı. Görevli memurlar, özellikle kırmızı dosyalarda, pek önemli sırların saklı bulunduğunu biliyorlardı.

Bir sabah başteknisyen kasayı açınca ne görse beğenirsiniz?.. 3 yeşil ve 1 kırmızı dosyanın yerinde yeller esmiyor mu!..

Herkesi bir düşüncedir almıştı: Bunu yapan hiç şüphesiz içlerinden biri olmalıydı. Ama niçin kırmızı dosyalardan yalnızca birini, yeşillerden de üç tanesini almıştı. Kırmızı dosyaların çok daha önemli olduğunu bilmiyor muydu ki?

İşin içinden çıkamayınca polise başvurdular. Baş komiser olayı dinledikten sonra büyük bir soğukkanlılıkla meseleyi çözdü ve dedi ki:

— «Bence bu iş çok basit. Geri kalan 4 dosyayı ve teknisyenleri bana getirin; size hırsızı çarçabuk bulayım!»

İşte size, iyi bir dedektif olup olamıyacağınızı anlamanız için güzel bir fırsat.. Acaba, Başkomiser hangi yoldan giderek hırsızı yakaladı dersiniz?

(Başkomiserin bulduğu çözüm yolunu önümüzdeki sayıda vereceğiz.)

İNSANLAR TABİATI TAKLİT EDİYOR

Bu Amerika Bizonu'nun sonbahar ve kış aylarında tüyleri çoğalır, kalınlaşır. Böylece soğuktan korunmuş olur. İlkbaharın sonlarına doğru tüyleri dökülmeye başlar. Yazın ise üzerinde gayet ince bir yün tabakası kalır.

Bizler de Amerika Bizonu gibi davranırız. Yünlü giyeceklerimiz, yazın sandıklarda durur. Kış gelince onları soğuktan korunmak için giyeriz. Gerçekten de yün kolay kolay havayı geçirmez, vücudun ısı kaybetmesini önler. Böylece kışın vücudumuzu soğuktan koruruz.

Bir binaya kalorifer tesisatı yapıldığı zaman su tankı ve borular kalın bandojlarla sarılır. Bu, sıcaklık kaybını önler. Buzdolaplarında ise ısı kaybı cam pamuğu gibi geçirimsiz maddelerle önlenir.

Köstebekler yavrularken yuvanın belirli bir ısıda tutulması gerekmektedir. Gerçi toprağın altında ısı değişimi toprağın üstünden daha az olur ama gene de köstebekler yuvalarını korumak için yapraklardan faydalanırlar. Üstüste konan yapraklar yuvadaki ısının toprağa geçmesini önler.

OKUYUCU KÖŞESİ

Mektuplarınızı «DOĞAN KARDEŞ, Okuyucu Köşesi Divanyolu, Klod Farer Caddesi No. 5 İSTANBUL» adresine gönderiniz.

Şişli Ondokuz Mayıs İlkokulu'nun son sınıfında okuyan on yaşında bir kardeşimiz var. Adı Mine Bolat. Aşağıda güzel bir şiirini okuyacağımız bu cici kardeş, aynı zamanda Radyo çocuk saatinin temsillerinde de çok başarılı oyunlar çıkarıyor...

ÇİÇEKLERİN RÜYASI

Gece uyuyoruz mışıl mışıl
Rüyamızda melekleri, çiçekleri,
Pembe bulutları, mavi gökleri,
Cıvıl cıvıl kuşları, kelebekleri görüyoruz
Çiçekler de rüya görürler mi acaba?
Çünkü onlar da uyurlar bizim gibi.
İsterim ki mineler görsün
Rüyalarında beni...

MİNE BOLAT

Mine Bolat

Ataköy İlkokulu'na röportaj için gittiğimiz zaman, 2-B sınıfı öğrencilerinden Yeşim Ulus kardeşimiz bize aşağıda okuyacağınız şiiri uzattı:

DENİZ

Gemilerin üstünde
Cıvıldar kuşlar
Bembeyaz martılar
Dalgalarla oynarlar
Masmavi deniz
Yelkenli, sessiz...

YEŞİM ULUS

Yeşim Ulus

Ankara Bahçelievler Deneme Lisesi'nin Orta kısmında öğrenci Jale Güzelkaya kardeşin küçük, ama çok güzel bir şiirini aşağıya alıyoruz:

SONBAHAR PAPATYASI

Dün okuldan dönerken
Tembel bir papatya gördüm arsada;
İşine gelmemiş açmak yazın, uyumak varken,
Çocukların çok yaramaz olduğu bir sırada...

JALE GÜZELKAYA

ORHAN ÖRNEK: Saray Mah. Konak Sokak No. 15 KÜTAHYA **(Kütahya Ortaokulunun ilk sınıfına giden bu kardeşimiz, yolculuğu, sporu ve pul koleksiyonu yapmayı seven kardeşlerle mektuplaşmak istiyor.)**

HERMAN GÜLDAĞ Kurtuluş Cad. No. 109/8, Eniç Apt. - Kurtuluş — İSTANBUL **(14-15 yaşlarında, İngilizce veya Türkçe bilen arkadaşlarıyle her konuda mektuplaşmak istiyor.)**

JÜLİDE ÖNDER: P. K. 4 MANİSA **(16 yaşında. Yurt dışındaki arkadaşlarla modern batı müziği ve resim konularında mektuplaşmak istiyor.)**

NİLGÜN GATFAR: Denizcilik Cad. Taşçılar Sokak No. 21/9, Şenler Apt. — ANKARA **(Ankara'lı bu okuyucumuz 14 yaşında ve ye-ye müziği hayranıymış. Yaşıtı olan kız arkadaşlarıyle müzik ve resim üzerine mektuplaşmak istiyor.**

AYTEN AKICI: Yeni Şeker Evleri, 1. Sokak, No. 24-26 — ESKİŞEHİR **(15 yaşındaki bu kardeşimiz, spora ve şiire meraklı arkadaşlarla mektuplaşmak istiyor.)**

MUSTAFA SERT: Erkek Sanat Enstitüsü — Akhisar - MANİSA **(Boş zamanlarını değerlendirmek ve yeni dostluklar edinmek için, 15-16 yaşındaki kardeşleriyle çeşitli konularda mektuplaşmak istiyor.)**

SERÇE YAVRULARI

ARMAĞAN ŞEN
(Amerikan Kız Koleji hazırlık sınıfı öğrencilerinden)

Geçen yaz, sobamızın sökülme günüydü. Borular teker teker yerlerinden çıkarılıyor, içleri temizleniyordu. Sıra sonuncu boruya gelince, içinde tahmin edemiyeceğiniz kadar güzel örülmüş bir kuş yuvası ve onun içinde de tam beş tane ufacık et yığını diyebileceğim kuş yavruları vardı. Ağızlarını açabildikleri kadar açıyor, yem istiyor, anne veya babalarını arıyorlardı. O zamana kadar hiç kuş yavrusu görmediğim için bu yavrucaklara, hayretle ve acıyarak bakıyordum. Biraz sonra babam, mukavvadan güzel bir kutu yapıp samanları içine koydu, yavruları da yerleştirdikten sonra kutuyu bir penceremize oturtup başka işlerine baktı.

Ben kuşların ne olacağını çok merak ettiğim için pencereye oturup beklemeye başladım. Biraz sonra bir kuş eski yuvanın yerine gelip yuvayı orada göremeyince bağırmaya, oradan oraya aceleyle koşuşmaya başladı, herhalde annesi olacak kuş bu, dedim. O ise delirmiş gibi bağırıyordu, biraz sonra ortadan kayboldu, iki üç dakika sonra da bir sürü kuşun bu tarafa doğru gelmeye başladığını gördüm, hepsi birden küçük kuşları aramaya koyuldular. Bir ara ana kuş yuvanın tam yanına kondu, fakat yavrularının orada olduğunu farketmediği için tekrar uçtu. Belki yarım saat geçmişti ki iki kuşun yeni yuvaya doğru uçtuklarını gördüm, artık yavrularını bulmuşlardı. İkisi de yuvaya kondular, bu sefer sevinçten bağırışıyorlardı, yuvanın iki kenarına oturdular ve bir müddet sustular. Her halde bir yandan Allaha çocuklarını buldurdu diye şükrederken, bir yandan da başlarına bir daha böyle bir felâket gelmesin diye yalvarıyorlardı.

OKUYUCU MEKTUPLARI

NEZAHAT TURGUT — Ankara: Abone sürenin bitmesine yakın sana bilgi verilecektir. Sevgiler...

SALİH TÜMSAVAŞ — Ankara: Doğan Kardeş'in kardeşlerinden gelen bütün yazıları yayımlamamıza değil 20 sayfalık dergi, cilt cilt kitaplar yetmez. Bu yüzden basılmaya uygun bulduklarımızı yayımlıyoruz. Mektuplaşmak isteyenler listesine seni de aldım. Selâmlar...

JALE GÜZELKAYA — Ankara: Bahçelievler Deneme Lisesi Orta kısım öğrencilerinden olan bu kardeşimiz şöyle yazıyor:

«Sevgili Doğan Kardeş; senin okuyucun olduğum için çok mutluyum. Aydınlatıcı ve eğlendirici yazılarını zevkle okuyorum. Pazartesi sabahları erkenden kalkıp, gazetecinin kapının altından bıraktığı Doğan Kardeş'imi kardeşimden önce kapıyorum. Ondan sonra aramızda bir çekişmedir başlıyor...»

«Sana dergiden yayımlaman için birkaç şiirimi gönderiyorum. Hep iyi günler senin olsun, Doğan Kardeş...»

Doğan Kardeş'in notu: Sevimli mektubuna çok teşekkür ederim. «Sonbaharın Papatyası» adlı şiirini yayımlayacağım. En iyi dileklerimle...

TÜLÂY ve TUNÇER BAYBAĞ KARDEŞLER - Erenköy - İstanbul: Şiirine güzel başlamışsın: «Anneciğim, anneciğim... Sensin benim sevdiceğim...» Ama, sonunu getirememişsin. «Saat» adlı şiir ise yenibaştan ve özenle yazılmalı bence. Başarılar...

TARIK ÖĞÜTLER — İzmir: Bana okulunu ve öğrenci arkadaşlarını tanıtacak 1-2 daktilo sayfası uzunluğunda yazıyla birlikte yine okul arkadaslarından bir grupun fotoğrafını gönderirsen dergide yayımlarım. İyi günler...

İNCİ SAYIN — Malatya: «Öğretmenim» başlığı altında o kadar çok şiir yayımladık ki... Senden, daha değişik konulara el atmanı bekliyorum. Başarılar diler, Gazi İlkokulu'nda okuyan kardeşlerin gözlerinden öperim.

BULMACA

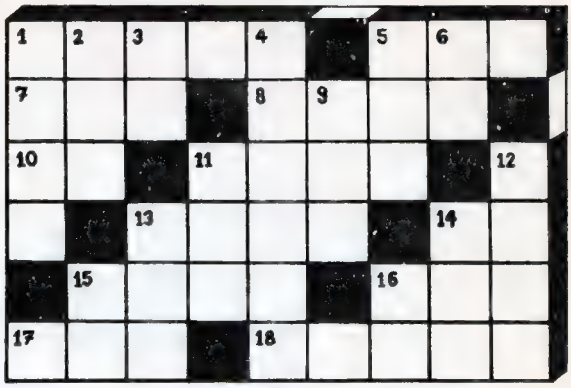

SOLDAN SAĞA:

1 — Bir maden, 5 — Geçit, 7 — Mareşal bastonu, 8 — Gözenekli telden kasnaklı alet, 10 — Nota, 11 — Duadan sonra söylenir, 13 — Erkek ismi, 15 — Meydan, 16 — Bir millet, 17 — Terzinin ayıbını örten, 18 — Küçük gaz lambası.

YUKARIDAN AŞAĞIYA:

1 — Ucu sivri iki tarafı keskin bıçak, 2 — Karşı gelen, 3 — Nota, 4 — Boyalı tülbentten başörtüsü, 5 — Tende bulunan koyu renk iz veya kabartı, 6 — Yama, 9 — Bir çalgı, 11 — Gözleri görmeyen, 12 — Bazı hayvanlara yapışan asalak, 13 — Cansız yaratık, 14 — Tek, 15 — Bir hayvan, 16 — Nota.

GEÇEN BULMACANIN ÇÖZÜMÜ

SOLDAN SAĞA:

1 — Küre, 3 — Aşure, 6 — Akif, 9 — Nane, 11 — Ana, 13 — Aşık, 15 — Çarık, 16 — Maraş, 17 — Yele, 18 — İlâ, 19 — Ilık, 20 — Mala, 21 — Arena, 22 — Akın.

YUKARIDAN AŞAĞIYA:

1 — Kalem, 2 — Reçel, 4 — Şakir, 5 — Raman, 7 — Kaşık, 8 — Fırın, 9 — Ney, 10 — Arı, 12 — Aro, 14 — Kek.

Şu garip dünya

FARELERİN GÜREŞİ

GÜREŞ SPORU SADECE İNSANLARI İLGİLENDİREN BİR SPOR DEĞİLDİR. FARELER DE ARALARINDA GÜREŞİRLER. ÖNCE BİRBİRLERİNİ KUYRUKLARINDAN YAKALARLAR, SONRA SAVURMAYA ÇALIŞIRLAR. BU ARADA HERBİRİ BİR TARAFA GİDER. BİRAZ DİNLENDİKTEN SONRA AYNI HAREKETLERİ TEKRARLARLAR. FAKAT HİÇ BİR ZAMAN FAZLA İLERİ GİTMEZ, İŞİ TADINDA BIRAKMAYI ÇOĞU KERE İNSANLARDAN İYİ BİLİRLER.

ÇEKİÇ BAŞLI KÖPEKBALIĞI'NIN VÜCUT YAPISI HAKKINDA FAZLA BİR BİLGİ EDİNMEK MÜMKÜN OLMAMIŞTIR. HAYVANIN BAŞININ NİÇİN ÇEKİÇ ŞEKLİNDE OLDUĞUNU BİLGİNLER BU GÜNE KADAR ÖĞRENEMEDİLER. BALIĞIN BAŞI TAM BİR ÇEKİCİ ANDIRIR. GÖZLERİ VE BURUN DELİKLERİ DE BU ÇEKİCİN KARŞILIKLI İKİ UCUNDADIR.

DEVEKUŞU UÇMASINI BİLMEZ AMA VAHŞİ BİR HAYVANIN YAVRUSUNA YAKLAŞTIĞINI FARKEDERSE, KANADI KIRIK BİR KUŞ GİBİ NUMARA YAPARAK DİKKATİ KENDİ ÜZERİNE ÇEKER.

MİLLETLER ARASI POLİS TEŞKİLATINDAN BAY CONETTİNİN SANA SORACAKLARI VAR, TROY BUYUR OTUR...
UÇAĞIN TAYFASINI NASIL BULDUNUZ KAPTAN?

ÇOK GARİP BİR ŞEKİLDE EFENDİM. BİZDEN İMDAT İSTEMEDİLER. BİZ ONLARI GÖRDÜK. UYKUDAN UYANIR GİBİYDİLER...

OKYANUS ÜSTÜNDE YOĞUN BİR PEMBE BULUT İÇİNE DALMIŞLAR...
PEMBE BULUT MU? KRALLIK TACI MÜCEVHERLERİNİ KAYBEDENLERİN DAHA BAŞKA ŞEYLER ANLATMALARI GEREKİRDİ...

HAYIR, ONLARDAN KUŞKULANMAYIZ, BUNA EMİN OLUN.
BU KADAR DEĞERLİ BİR HAZİNE SÖZ KONUSU OLUNCA HERKESTEN KUŞKULANABİLİRİZ. ON LARLA TEKER TEKER KONUŞACAĞIM.

TONY HOLLAND'LA AKADEMİDE BİRLİKTE OKUDUM. BÖYLE ŞEY BEKLENEMEZ.
BU İŞİN İYİCE AYDINLANMASI MAVİ YARASANIN BULUNMASINA BAĞLI. BU GÖREVİ SANA VERİYORUM TROY.

DENİZ ALTINDA ARAMA BAŞLIYOR...
GÖZÜNE HİÇ BİR ŞEY ÇARPMIYOR MU FONES?
HAYIR TROY...

SES DALGALARI BİZE DAHA İYİ BİLGİ VERİR. İŞTE UZAKTAN UZAĞA BİR TAKIM SESLER İŞİTİR GİBİ OLUYORUM...
O YANA DOĞRU GİDELİM.

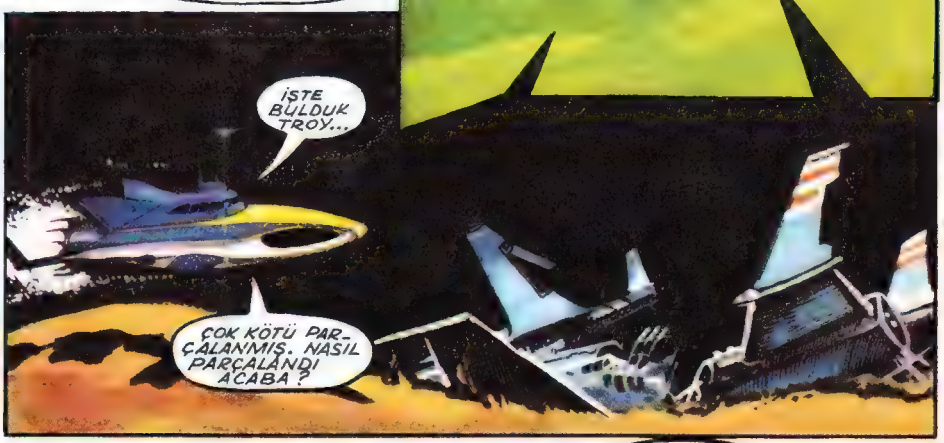
İŞTE BULDUK TROY...
ÇOK KÖTÜ PARÇALANMIŞ. NASIL PARÇALANDI ACABA?

TAMAM. DENİZKIZI BİR İP UCU YAKALADI...
KİM DÜŞÜRDÜ BUNU ACABA?

(Devamı var)

Doğan Kardeş

Sayı : 18
27 Şubat 1967
Pazartesi
Fiatı : 50 Kuruş

DENİZ EJDERİ

2

İNGİLTERE KRALLIK TACININ MÜCEVHERLERİNİ 2066 DÜNYA SERGİSİ İÇİN AVUSTRALYA'YA GÖTÜREN MAVİ YARASA UÇAĞI BÜYÜK OKYANUSTA DENİZE DÜŞMÜŞ, TAYFAYI DENİZ EJDERİ KURTARMIŞTI...

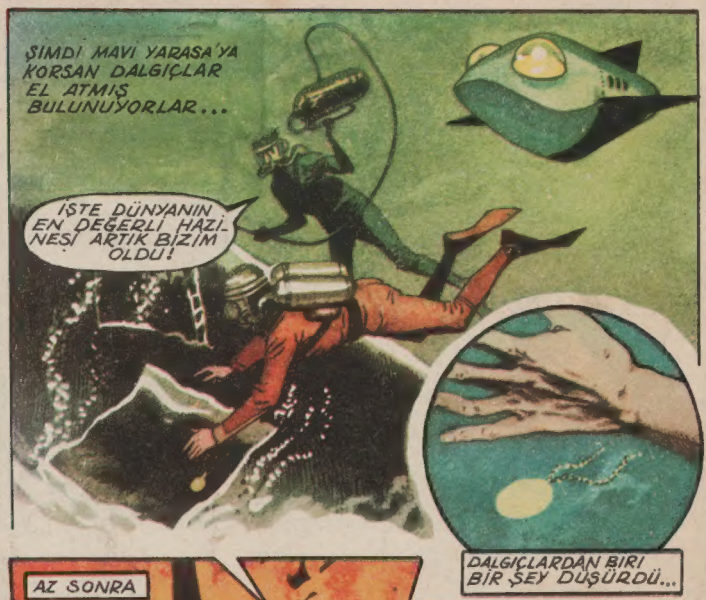

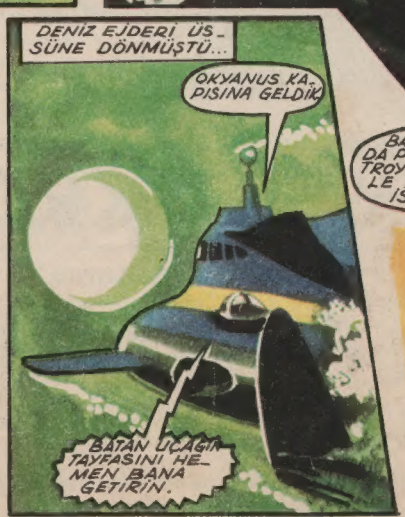

(Devamı son sayfada)

MİLLETLER ARASI POLİS TEŞKİLATINDAN BAY CONETTİNİN SANA SORACAKLARI VAR, TROY BUYUR OTUR...
UÇAĞIN TAYFASINI NASIL BULDUNUZ KAPTAN?
ÇOK GARİP BİR ŞEKİLDE EFENDİM. BİZDEN İMDAT İSTEMEDİLER. BİZ ONLARI GÖRDÜK. UYKUDAN UYANIR GİBİYDİLER...
OKYANUS ÜSTÜNDE YOĞUN BİR PEMBE BULUT İÇİNE DALMIŞLAR...
PEMBE BULUT MU? KRALLIK TACI MÜCEVHERLERİNİ KAYBEDENLERİN DAHA BAŞKA ŞEYLER ANLATMALARI GEREKİRDİ...
HAYIR, ONLARDAN KUŞKULANAMAYIZ, BUNA EMİN OLUN.
BU KADAR DEĞERLİ BİR HAZİNE SÖZ KONUSU OLUNCA HERKESTEN KUŞKULANABİLİRİZ. ONLARLA TEKER TEKER KONUŞACAĞIM.
TONY HOLLAND'LA AKADEMİDE BİRLİKTE OKUDUM. BÖYLE ŞEY BEKLENEMEZ.
BU İŞİN İYİCE AYDINLANMASI MAVİ YARASANIN BULUNMASINA BAĞLI. BU GÖREVİ SANA VERİYORUM TROY.
DENİZ ALTINDA ARAMA BAŞLIYOR...
GÖZÜNE HİÇ BİR ŞEY ÇARPMIYOR MU FONES?
HAYIR TROY...
SES DALGALARI BİZE DAHA İYİ BİLGİ VERİR. İŞTE UZAKTAN UZAĞA BİR TAKIM SESLER İŞİTİR GİBİ OLUYORUM...
O YANA DOĞRU GİDELİM.
İŞTE BULDUK TROY...
ÇOK KÖTÜ PARÇALANMIŞ. NASIL PARÇALANDI ACABA?
TAMAM. DENİZKIZI BİR İP UCU YAKALADI...
KİM DÜŞÜRDÜ BUNU ACABA?...

(Devamı var)

Doğan Kardeş

Sayı: 18
27 Şubat 1967
Pazartesi
Fiatı: 50 Kuruş

DENİZ EJDERİ

2

İNGİLTERE KRALLIK TACININ MÜCEVHERLERİNİ 2066 DÜNYA SERGİSİ İÇİN AVUSTRALYA'YA GÖTÜREN MAVİ YARASA UÇAĞI BÜYÜK OKYANUSTA DENİZE DÜŞMÜŞ TAYFAYI DENİZ EJDERİ KURTARMIŞTI...

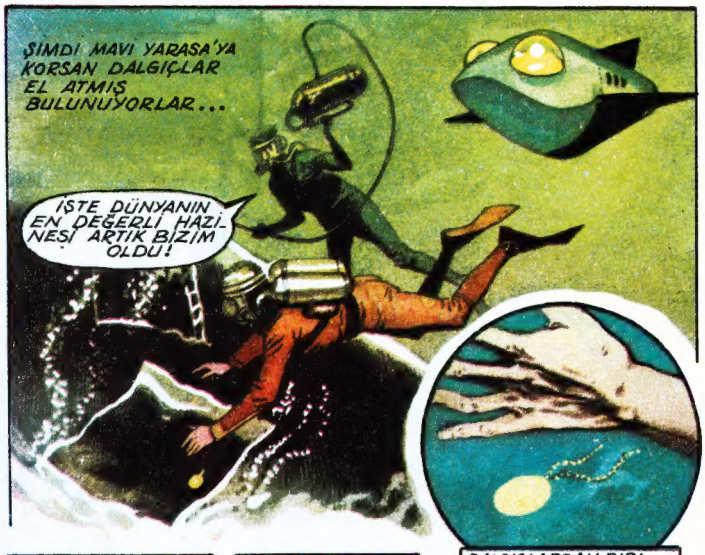

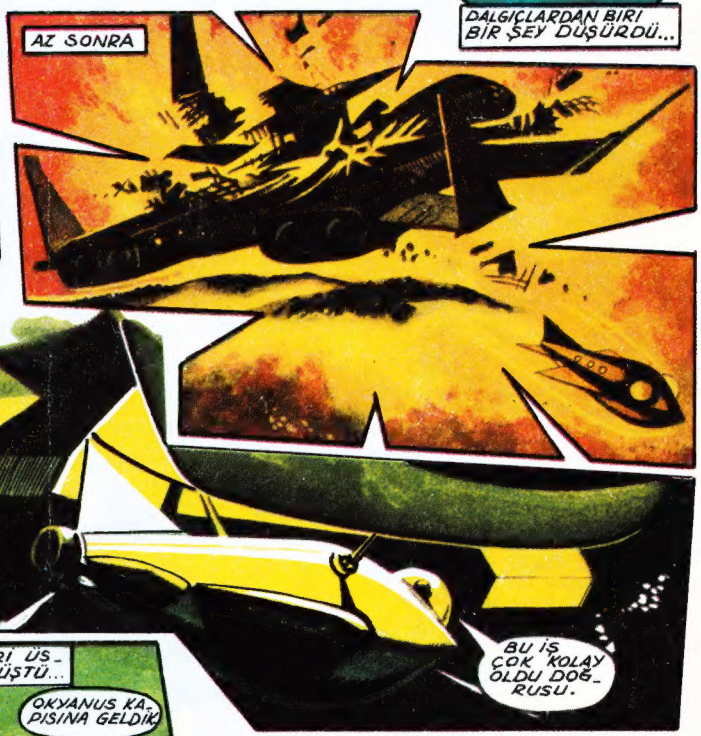

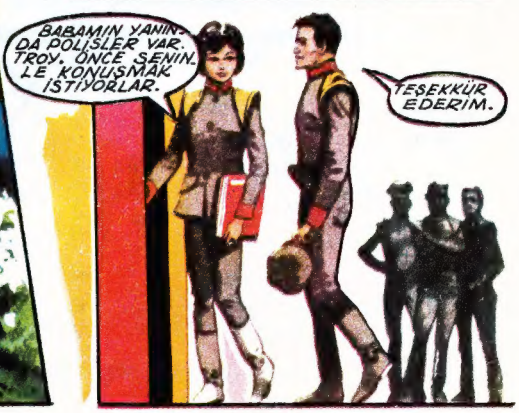

(Devamı son sayfada)

MİLLETLER ARASI POLİS TEŞKİLATINDAN BAY CONETTİNİN SANA SORACAKLARI VAR, TROY BUYUR OTUR...
UÇAĞIN TAYFASINI NASIL BULDUNUZ KAPTAN?
ÇOK GARİP BİR ŞEKİLDE EFENDİM. BİZDEN İMDAT İSTEMEDİLER. BİZ ONLARI GÖRDÜK. UYKUDAN UYANIR GİBİYDİLER...
OKYANUS ÜSTÜNDE YOĞUN BİR PEMBE BULUT İÇİNE DALMIŞLAR...
PEMBE BULUT MU? KRALLIK TACI MÜCEVHERLERİNİ KAYBEDENLERİN DAHA BAŞKA ŞEYLER ANLATMALARI GEREKİRDİ...
HAYIR, ONLARDAN KUŞKULANMAYIZ, BUNA EMİN OLUN.
BU KADAR DEĞERLİ BİR HAZİNE SÖZ KONUSU OLUNCA HERKESTEN KUŞKULANABİLİRİZ. ONLARLA TEKER TEKER KONUŞACAĞIM.
TONY HOLLAND'LA AKADEMİDE BİRLİKTE OKUDUM. BÖYLE ŞEY BEKLENEMEZ.
BU İŞİN İYİCE AYDINLANMASI MAVİ YARASANIN BULUNMASINA BAĞLI. BU GÖREVİ SANA VERİYORUM TROY.
DENİZ ALTINDA ARAMA BAŞLIYOR...
GÖZÜNE HİÇ BİR ŞEY ÇARPMIYOR MU FONES?
HAYIR TROY...
SES DALGALARI BİZE DAHA İYİ BİLGİ VERİR. İŞTE UZAKTAN UZAĞA BİR TAKIM SESLER İŞİTİR GİBİ OLUYORUM...
O YANA DOĞRU GİDELİM.
İŞTE BULDUK TROY...
ÇOK KÖTÜ PARÇALANMIŞ. NASIL PARÇALANDI ACABA?
TAMAM. DENİZKIZI BİR İP UCU YAKALADI...
KİM DÜŞÜRDÜ BUNU ACABA?

(Devamı var)